Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА — SVOBODA



УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 46. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го БЕРЕЗНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 1, 1978 No. 46. VOL. LXXXV.

Курітіба вшанувала 60-ту річницю ІУ Універсалу

Курітіба, Бразилія (Проф Степан Плахтин). — Заходами Головної Управи Українського Бразилійського Клюбу, 29-го січня 1978 р., у великій залі Репрезентативного Дому Хліборобсько-Освітнього Союзу влаштовано урочисту академію для відзначення 60-ої річниці проголошення Незалежности Української Держави.

Свято відкрив голова Клюбу проф. Степан Плахтин та запросив до столу присутніх представників урядових чинників: д-ра Тулію Варгас, секретаря юстиції Парани, який репрезентував губернатора стейту, д-ра Жайме Канет Жуніора, президента Сойму Парани, посла д-ра Іво Томазоні, генерала Аліпіо Айрес де Карвальо, федерального посла від Парани, д-ра Жвом Ілізіо Ферраз де Кампос, секретаря адміністрації стейту Парана, д-ра Вілсон Луїз Моква, секретаря адміністрації курітібського повіту, який репрезентував відсутнього в Курітібі посадника міста, д-ра Жозе Кампос Гідалко, директора державного банку Парани, великого приятеля українців Нелсона дос Сантос, дорадника губернатора Парани, Всч. о. Віталія Климчука ЧСВВ, який репрезентував Кир Єфрема Кривого, епископа-помічника Епархії УКЦеркви в Бразилії, голову Жіночої Організації при ХОС-УБК, пані Євгенію Б. Мазепу і голову Фолкльорної Групи при ХОС-УБК п. Ярослава Волощука.

З черги інж. агроном Петро Єдин відчитав, у двох томах, ІУ Універсал Української Центральної Ради, яким було проголошено Незалежність України і створено Українську Народну Республіку, після чого проф. Степан Плахтин відчитав реферат на тему дня, зупинившись коротко на історичному розвитку Української Держави та теперішній її стан під папануванням комуно-московських завойовників.

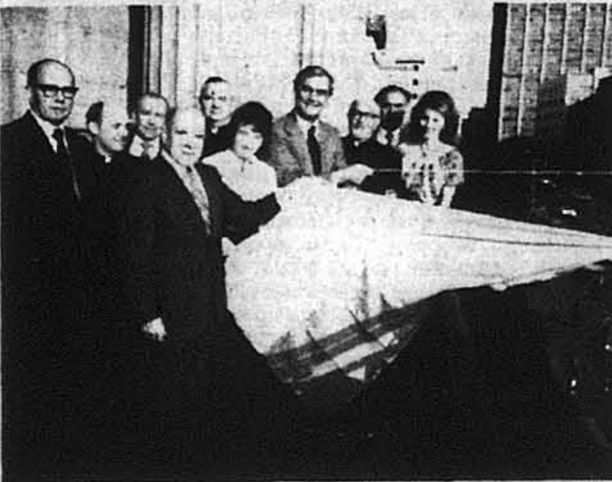
Секретар адміністрації уряду Парани д-р Ферраз де Кампос у своїй промові заявив, що українці і їх нащадки дали багатий вклад у розвиток Бразилії і заслуговують на найбільше признання уряду і народу. Зупинившись на деяких історичних моментах державного розвитку України, доповідач висловив подив і признання українському народові в його боротьбі за незалежність, особливо в теперішньому часі. „Український народ завжди жив під чоботом окупанта, який накинув йому режим терору, відбираючи найелементарніші права людини, включно з правом молитися до свого Бога". Доповідач закликав українців мати віру в краще майбутнє, бо сонце свободи ще опромінить Батьківщину українців, визволивши її від комуністичної тиранії і Україна матиме свій власний демократичний уряд, незалежний і визнаний націями всього світу.

На закінчення офіційної частини промовив генерал Аліпіо Айрес де Карвальо, довголітній федеральний посол від стейту Парана. „Треба подивляти український народ, який 60 років тому з надзвичайним завзяттям зачав боротьбу за свою незалежність", — сказав доповідач. „Пригнічений протягом століть царським режимом, народ зустрівся віч-на-віч з новим, на цей раз комуністичним окупантом". — продовжував доповідач. „Спочатку царизм, а згодом прийшов марксизм. І який з них гірший? Обидва, бо ані один режим не може бути прийнятий, коли він виступає проти свободи людини; проти культивування традицій; проти права релігійної свободи; проти пошанування права людини...Хвиля української імміграції прийшла у вільний світ, в тому числі і до Бразилії, і тут, разом з нами, продовжують боротьбу за свободу і незалежність свого народу. Ми віримо, — підкреслив доповідач, — що раніш, ніж ми сподіваємося, на горизонті українського неба засвітить сонце свободи і всі українці в Бразилії і у вільному світі, як і на рідних землях будуть щасливими, залишаючи до історії почуття обурення, яке забрало покоління людей, які народилися для боротьби проти пригнічення. Нехай Господь змилосердиться над тими, хто вже пригнічений і нехай пішле їм чисте повітря свободи" — закінчив генерал Аліпіо Айрес де Карвальо.

Мистецьку частину програми виповнили деклямації, хор Жіночої Організації під управою проф. Сеції Семчишин, мішаний хор під управою Адама Барана і танцювальна група, на цей раз під керівництвом пана Ярослава Волощука. Дуже милим був виступ української балерини Марізи Лапунько, яка відтанцювала „Вільна Україна". Також виступив з власною композицією проф. Іван Вовк, який відіграв дві точки на фортепіяні.

Свято закінчено відспіванням українського і бразилійського національних гимнів.

Січневі роковини у Сан Франсіско



Піднесення українського прапору на будинку Міської Управи Сан Франсіска. На фото (зліва): пастор Любович, М. Недашківський, о. Пяно, М. Цар — голова Відділу УККА, пані Недашківська, о. крилошанин А. Микита, меййор міста Сан Франсіска Ю. Масконі, о. Шумаков, пані О. Сидорак — голова Відділу СУА в Сан Хозе, і п. В. Вдович.

Сан Франсіско, Каліф. (Я. Б.) — Заходами місцевого Відділу УККА мейори міст Сан Франціска, Окленду та Сан Хозе проголосили день 22 січня 1978 р. в залі української православної церкви. Святочну доповідь виголосив інж. Леонід Романюк, учасник визвольних змагань. В мистецькій програмі взяли участь: Віра Шавлач, Маруся Черепенко, Ліля Вермонт, Настуся Базальська, Ляля Шулежко та діти з Рідної Школи.

ЗСА ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ СССР ПЕРЕД ПОШИРЕННЯМ ВІЙНИ В АФРИЦІ

Вашінгтон. — Уряд З'єднаних Стейтів Америки обережно перестеріг Совєтський Союз, що поширення війни в Африці і надто велике совєтське заангажування в Етіопії може некорисно відбитись на американсько-совєтській співпраці. Заява Державного департаменту в цій справі, опублікована в неділю, 26-го лютого ц. р., американською пресою, являється немов прямою відповіддю американського уряду на виступ совєтського диктатора Леоніда І. Брежнєва, у якому він критично висловлюється про сповільнені розз брoєневі переговори й інші перешкоди совєтсько-американської співпраці. В заяві Державного департаменту між іншим позитивно оцінюється ті місця у промові Брежнєва, де він говорить про закінчення переговорів між ЗСА і СССР про скорочення стратегічної зброї, але загальна співпраця залежна також від багатьох інших чинників, одним з яких є війна в Етіопії, — говориться у заяві Державного департаменту. Як відомо, Совєтський Союз і його сателіт Куба накопичили в Етіопії таку силу зброї і сконцентрували велику масу війська, що не тільки ЗСА, але також інші країни, а зокрема сусідуючі з Етіопією країни Африки, побоюються поширення війни на африканському континенті. В суботу, 25-го лютого ц. р., дорадник президента Картера в справах Крайової Безпеки проф. Збігнєв Бжезінський заявив, що під теперішню пору в Етіопії перебуває від 10-11.000 кубинських вояків, 50 відсотків більше, як це оцінювали на Заході ще тиждень тому, а також, що бої в провінції Огаден очолює совєтський генерал Василій І. Петров, заступник головнокомандувача усіх совєтських наземних збройних сил. 61-річний ген. Петров є не тільки найвищий рангою старшина після міністра оборони СССР, але також є членом Центрального Комітету КПСС. В часі своєї довгої кар'єри ген. Петров перебував переважно на Далекому Сході, де він був від 1972 до 1976 р. головним командантом совєтських збройних сил на цьому відтинку.

З перестогою на адресу Совєтського Союзу виступив також сенатор Роберт Бирд — лідер демократичної більшости в Сенаті, який відмітив, що совєтська присутність в Африці і накопичування зброї в Етіопії може некорисно відбитись не тільки на переговорах про скорочення стратегічної зброї, але також на загальній американсько-совєтській співпраці. Сенатор Бирд, наводячи цифрові дані Державного департаменту про присутність великої кількости совєтських „дорадників" в Етіопії, заявив, що совєти відповідатимуть за створену там ситуацію і за евентуальні наслідки. Присутність в Етіопії високих совєтських старшин, ген. Василія Петрова й інших, турбує також сенатора Бирда, який вважає, що теперішню ситуацію в Африці треба вважати дуже серйозною. Перед своїм виступом сен. Роберт Бирд відбув довшу розмову з головою Крайової Ради Безпеки З. Бжезінським й іншими членами Державного департаменту.

Картер закликає Сенат ратифікувати договори щодо прав людини

Вашінгтон. — Президент Джіммі Картер у четвер, 23-го лютого, переслав Сенатові послання, закликаючи Палату Конгресу якнайшвидше ратифікувати п'ять міжнародних договорів, які стосуються прав людини.

У посланні президент Картер відмітив, що хоча ці договори вже підписані ним, чи його попередниками на пості президента ЗСА, або американськими амбасадорами до Об'єднаних Націй, то Сенат досі неоправдано зволікає з їх ратифікацією.

Три з цих договорів виготовили Об'єднані Нації: Міжнародний договір щодо громадських і політичних прав, Міжнародний договір щодо економічних, соціяльних і культурних прав та Міжнародний договір відносно елімінації всіх форм расової дискримінації. Президент Картер підписав перші два договори минулого року, а договір щодо расової дискримінації ще в 1965-му році підписав тодішній амбасадор ЗСА до ОН, Артур Голдберг.

Президент Картер також закликав Сенат ратифікувати Конвенцію проти геноциду, яку ще в 1949-му році підписав президент Гаррі С. Труман і яку підтримували всі наступні президенти ЗСА, але Сенат ще досі її не ратифікував.

Треба відмітити, що багато інших держав також ще не ратифікували згаданих договорів, бо, подібно як Сенат ЗСА, мали і мають застереження до окремих постанов, вважаючи їх одночасними на корисць держав комуністичного бльоку та країн „третього світу", як також надто загальниковими, що може спричинити цілком різні інтерпретації.

Президент Картер теж закликав сенаторів ратифікувати Американський Договір Прав Людини, що його виготовила Організація Американських Держав (ОАД), тобто держав Західньої Півкулі. Договір був виготовлений в 1969-му році, а президент Картер підписав його в червні минулого року.

Білий Дім оптимістичний щодо ратифікації контракту вуглекопами

Вашінгтон. — Президент Джіммі Картер і секретар праці Рей Маршалл у неділю, 26-го лютого, оптимістично оцінювали можливість ратифікації нового робітничого контракту вуглекопами, які вийшли на страйк вже більше ніж 80 днів тому, спричинюючи брак вугілля в країні та тимчасове звільнення з праці багатьох робітників у тих ділянках економіки ЗСА, які пов'язані з видобуванням вугілля. Президент і секретар Маршалл висловили надію, що біля 160.000 шахтярів протягом наступних кількох днів ратифікують тентативний договір, виготовлений ще минулої п'ятниці, 24-го лютого, представниками робітничої спілки Об'єднані Вуглекопи та речниками власників копалень, тобто договір, який був темою несподіваного телевізійного виступу президента Картера увечері в п'ятницю.

Тоді Президент повідомив, що обидві сторони погодилися щодо подробиць нового 3-річного контракту, як теж заявив, що ратифікація членством профспілки запевнить, що Уряд не мусітиме застосовувати „більш драстичних заходів".

БРЕЖНЄВ НАРІКАЄ НА БРАК СПІВПРАЦІ З ЗСА

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв заявив минулої п'ятниці, 24-го лютого ц.р., що співпраця між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом натрапляє на різні труднощі та закликав американський Конгрес виступити з більш конструктивними пропозиціями, щоб цю співпрацю скріпити. Перший виступ Брежнєва про американсько-совєтські відносини, після його довшої відсутности в Москві у зв'язку з хворобою, викликав велике зацікавлення серед дипломатів, тимбільше, що виступ совєтського верховоди відбувся у вийнятково трудній міжнародній ситуації, пов'язаній з війною в Етіопії, хоч її не порушував у своєму виступі Брежнєв. Політичні коментатори твердять, що кремлівський „мітінг" з участю Брежнєва мабуть мав за завдання обговорити поїздку совєтських „парляментаристів" до ЗСА, бо головним доповідачем на цьому зборі був Борис Пономарьов, голова совєтської делегації Верховної Ради СССР, яка в січні і лютому відвідувала ЗСА і зустрічалась з американськими урядовими особами і законодавцями. Брежнєв скаржився також на дуже повільні переговори про скорочення стратегічної зброї, невтронної бомби, перешкод Конгресу про надання статусу упривілейованої держави для СССР в торговельних справах тощо. Він говорив також про незмінне становище Совєтського Союзу і що СССР бажає якнайскорішого підписання договору про обмеження стратегічної зброї. „Я свідомий того, — відмітив Брежнєв, — що в ЗСА є ще багато таких, які хотіли б зупинити, або уневажнити совєтсько-американську співпрацю", але він особисто не вірить в їхні успіхи. Не входячи в подробиці, які зрештою були вже раніше опубліковані в органі КЦ КПСС „Правда" з 11-го лютого ц.р., Брежнєв обвинувачував в першу чергу американський Конгрес і Пентагон за припинення переговорів про скорочення зброї та „ворожі сили, які не зацікавлені ані добросусідською співпрацею між ЗСА і СССР, ані відпруженням міжнародної ситуації". Брежнєв висловив надію, що „відповідальні речники ЗСА усвідомлюють собі, які наслідки можуть бути з такої неохоти переговорів про розз броєння". Брежнєв закликав Конгрес ЗСА прилучитись до Совєтського Союзу, щоб переговори про розз броєння знову зробити атракційною справою і довести їх до позитивного завершення. Відносно багато уваги присвятив совєтський диктатор американській невтронній бомбі, заповівши, що СССР й далі організуватиме протестні акції проти цієї нищівної зброї і проти її застосування у військових частинах НАТО. Згадуючи про совєтсько-американську торгівлю, яка від 1976 р. зменшилась принаймні на 28 відсотків, Брежнєв нарікав на проволоку Конгресу з наданням для СССР статусу упривілейованої держави, хоч еміграція з СССР значно збільшилась в останніх роках. Одним з здекляронованих опонентів надання такого статусу для СССР є сенатор Генрі Джексон, демократ зі стейту Вашінгтон, якого однак Совєтський Союз запросив на відвідини до СССР в складі американської конгресової комісії, не зважаючи на його негативне наставлення і його недавню подорож до Китайської Народної Республіки. Промову Брежнєва надрукована газета „Известия" і передали усі радіо і телевізійні станції в СССР.

Китайці заповідають інвазію на Тайван

Токіо, Японія. — Асосієйтед Пресс, інформує, що голова Комуністичної партії Китайської Народної Республіки Гуа Куофенг, відкриваючи п'ятий з черги Крайовий Народний Конгрес заповідав інвазію на Тайван, заявляючи, щоб 3,5 мільйонова армія КНР поробила всякі приготування для „визволення" острова від націоналістів, які втікли туди після перемоги китайської народної армії в 1949 році. Китайське пресове агентство Гсінгуа, передаючи довгу три і півгодинну промову Гуа, виголошену ним перед конгресом, підкреслює, що відмова Вішінгтону порвати усі дипломатичні і військові зв'язки з урядом на Тайвані була основною перешкодою в нав'язанні дипломатичних зносин між Китаєм і З'єднаними Стейтами Америки. Гуа наголошував у своєму виступі також дальшу боротьбу проти двох великих надпотуг, які намагаються поширити свої впливи в світі, а саме проти ЗСА і Совєтського Союзу, а зокрема проти совєтського соціялістичного імперіялізму, який знаходиться тепер на вершку своєї нахабности. Гуа однак відмітив, що КНР буде продовжувати політику поліпшування відносин з Америкою й іншими західними державами. „Китайська Народна Республіка, — заявив Гуа Куофенг, — вірно дотримуватиметься визначених Мао Тсе-тургом політичних шляхів". У внутрішніх справах Гуа обіцяє китайцям поліпшити життєвий рівень вже в найближчих двох каденціях. Щоб осягнути намічені урядом цілі треба, на думку голови Компартії, абсолютної єдности китайського народу кругом свого керівництва, посилених старань інтелектуалістів, щоб збільшити технологічну спроможність КНР. До кінця цього сторіччя Китай повинен стати високо індустріяльною країною і сильною у всіх відношеннях. Китайська преса радіо і телевізійні станції передавали промову Гуа.

Розбиття серед еспанських комуністів

Мадрід, Еспанія. — Пресові агентства інформують, що розбиття серед еспанських комуністів з кожним днем поглиблюються. Досі Комуністична партія під керівництвом Сантіяго Каррільйо контролювала майже усіх комуністів, тобто об'єднувала усі фракції. Але від часу появи його книжки п. з. „Еврокомунізм і держава" та його виступів в ЗСА, після невдач московської поїздки, дві фракції — „права" і „ліва" відірвались від „центру" і створили свої партії під назвою „Комуністична робітнича партія" під проводом ген. Лістера і „Комуністична партія Еспанії" під зверхністю колишнього члена ЦК Компартії Каррілья, Едуарда Гарсія. Перший (Лістер) веде свою фракцію в бік офіційного совєтського комунізму; Гарсія, який колись сильно критикував Москву за інвазію на Чехо-Словаччину, схиляється більше до комунізму югославського зразку і критикує тепер обидві Компартії (Каррілья і Лістера) за брак патріотизму.

КОЖНИЙ ДЕНЬ ПЕРЕБУВАННЯ В УВ'ЯЗНЕННІ ЗАГРОЖУЄ РУДЕНКОВІ СМЕРТЮ — ІНФОРМУЄ ЙОГО ДРУЖИНА

Ню Йорк. — (Пресова Служба ЗП УГВР). — Серед документів українського самвидаву, які недавно наспіли на Захід, знаходиться Відкритий лист до учасників Београдської конференції від Раїси Руденко, дружини засудженого на 12 років позбавлення волі українського поета, голови Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, Миколи Руденка. Нижче друкуємо повний текст цього документу.

„Вельмишановні Панове!

Ви вирішуєте найважливіші питання миру і безпеки. Всі люди вітають Ваші зусилля і бажають Вам успіхів у цій найважливішій справі сучасної доби. Але поза цими важливими питаннями не можна не бачити того, що видається меншим, але в дійсності являється найважливішим. Це проблема долі і права людей. Навіть якщо Ви договоритеся про мир, але поминете права і долю окремих людей — то миру не буде!

Яскравою ілюстрацією вищесказаного може бути доля мого мужа, Миколи Руденка, українського поета і філософа, а також долі його друзів. 1 липня 1977 року він був засуджений на 12 років позбавлення волі тільки за те, що старався здійснити контроль над виконанням Гельсінкських угод в Україні. Ось факти, які потверджують вищесказане:

9 листопада 1976 року була створена Українська громадська група сприяння Гельсінкських угод, яка складалася з 9 осіб. Її очолив Микола Руденко.

10 листопада (після повідомлення про заснування Групи по радіо), в помешканні Миколи Руденка хтось вибив камінням вікна, при чому була ранена член групи О. Я. Мешко.

16 грудня 1976 року прокурор міста Москви підписав ордер на обшук у М. Руденка та інших членів Групи.

Вночі з 23 на 24 грудня 1976 року, за тим наказом, відбулися обшуки в Руденка та інших членів Групи.

В січні 1977 року відбулися допити членів Групи.

4 лютого — ще раз обшуки в членів Групи, арешт члена Групи Олекси Тихого (вчитель, Донецька область).

5 лютого — обшук на

(Закінчення на ст. 4-ій)

Ляоські комуністи розстріляли трьох жінок-втікачів

Бангкок, Тайланд. — Ляоські комуністичні вояки минулого тижня розстріляли матір і її дві дочки, які втекли з Ляосу до Тайланду, але тайландські власті змусили їх повернутися на ляоську територію. Розстріл воями Патет Ляо відбувся зараз біля кордону, в білий день і зразу після того, як цих трьох ляоських жінок змушено повернутися на територію Ляосу. Інформуючи про це, газета „Ню Йорк Таймс" у своєму виданні зі суботи, 25-го лютого, також пише, що досі понад 400 втікачів з Ляосу змушено повернутися, бо їх не зараховано до „політичних втікачів".

Тайланд недавно почав розрізняти між втікачами, які покинули комуністичні країни В'єтнам, Камбоджу і Ляос з уваги на „політичне переслідування" і тих, яких зараховано до „нелегальних імігрантів", бо, мовляв, вони втекли з інших, а не „політичних причин". У переходових таборах в Тайланді тепер перебуває понад 100,000 втікачів із згаданих трьох комуністичних країн Індокитаю, які надіються, що їм дозволять залишитися в некомуністичних державах Азії, або переселитися до ЗСА, Австралії, Канади чи країн Західньої Европи.

Кількість втікачів з В'єтнаму, Камбоджі та Ляосу постійно зростає і такі країни, як Тайланд, не спроможні прийняти такого великого числа нових поселенців. Деяких, як вищезгаданих матір і дочок, зразу відсилають назад, а інших, які втекли човнами, змушують покидати портові міста, часами силою завертаючи ці човни на відкрите море.

„Ню Йорк Таймс" з неділі, 26-го лютого, помістив вістку, що п'ятеро в'єтнамців, а саме, два 16-річні хлопці, дві дівчини — одна 19, а друга 15-річна — та 24-річний мужчина, втекли човном з В'єтнаму до Тайланду, перебуваючи на морі 14 днів. Вони не мали ні мап, ані компаса, а з харчів мали зі собою тільки 15 фунтів рижу та 50 кварт питної води.

Вони дивувалися, коли західні кореспонденти запитували їх чому вони тікали, бо вважали ці запити „наївними", але все одно сказали, що тікали від „нестерпимої диктатури" та економічних злиднів. Старша віком дівчина сказала, що хоче бути медсестрою і включитися в діяльність цих в'єтнамців, які хочуть позбутися комуністичного режиму з їхньої країни, а молодша висловила бажання, щоб коли „в моїй країні більш не буде комуністів, то хочу повернутися туди на тім самім човні, на якім звідтіля втекла".

У Філядельфії померла мгр Оксана Ґенґало — визначна діячка

Філядельфія, Па. — В неділю, 26-го лютого 1978 року тут передчасно померла бл. п. мгр Оксана з Голобінків Ґенґало — професор Торговельної Академії на Карпатській Україні, член ГУ Українського Золотого Хреста і голова 20-го Відділу УЗХ, довголітня секретарка ЗУАДК-у, член Екзекутиви УККА, член управи СФУЖО, член найвищих пластових органів, член ОУН від молодих літ, довголітня виховниця молоди в Пласті і УЗХ в Ліґітоні та член багатьох інших організацій та установ.



Св. п. мгр Оксана Ґенґало

Панахида буде відправлена в п'ятницю, 3-го березня ц. р. о год. 8-ій вечором в похоронному заведенні Насевича при 107 Е. Табор ровд, а похорон відбудеться в суботу, 4-го березня з церкви Христа Царя на кладовище у Факс Чейсі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечне рішення

Кілька днів тому Палата Репрезентантів 234-ма голосами проти 182-ох проголосувала уневажнити законопроєкт з 1976-го року, який призначував 462 мільйони долярів на розбудову принаймні двох стратегічних бомбовиків типу „Б-1". Сенат уже раніше уневажнив фонди на літаки „Б-1", йдучи за закликом президента Картера, який ще в червні минулого року вирішив припинити продукцію цього літака, твердячи, що розбудова „Б-1" потягнула б за собою надмірні кошти, а поліпшення дотеперішнього головного стратегічного бомбовика „Б-52" і розбудова „крилатих ракет", яких можна вистрілювати з тих та інших літаків, як також з підводних човнів, не тільки заощадити урядові великі суми, але також запевнять Америці потрібну оборонну чи навіть відплатну спроможність.

Причини, подані президентом Картером і тими законодавцями, які голосували проти фондів на бомбовик „Б-1" — непереконливі. Очевидно, що уряд ЗСА повинен старатися зменшувати свої видатки, але в жадному випадку не повинен робити цього коштом послаблення оборонної сили країни. Не зважаючи на твердження Президента і законодавців, які підтримали його рішення щодо припинення продукції літака „Б-1", бо, мовляв, теперішні бомбовики типу „Б-52", разом з „крилатими ракетами", будуть такі ж ефективні, як „Б-1", багато речників американського летунства та інші спеціялісти заперечують це, вказуючи на факт, що літаки „Б-52" перестарілі, надто повільні на теперішні часи і ніколи не зможуть рівнятися бомбовикові „Б-1", навіть разом з „крилатими ракетами". Крім того, треба відмітити, що Москва вже розбудувала і розмістила в европейській та азійській частинах Совєтського Союзу бомбовики „Бекфаєр", які набагато швидші від літаків „Б-52" і мають багато більшу винищувальну спроможність від цих американських бомбовиків.

Рішення президента Картера і Конгресу припинити продукцію бомбовиків „Б-1" небезпечне зокрема тому, бо існують незаперечні докази, що Совєтський Союз швидким темпом продовжує розбудовувати свою військову силу, хоча саме тепер проходять переговори між ЗСА і СССР в справі нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї. Совєтська мілітарна сила безперервно зростає. Як вказує недавній звіт Центральної Розвідчої Агенції (Сі-Ай-Ей), в самому 1977-му році видатки Москви на військові цілі були три рази більші, ніж видатки ЗСА на ті самі цілі. В той самий час президент Картер і Конгрес рішають припинити продукцію конечно потрібного бомбовика „Б-1".

Не зважаючи на те, якими мотивами керувались у своїх рішеннях Президент і законодавці, треба ствердити, що рішення припинити продукцію літака „Б-1" було помилкове і може вийти на велику шкоду ЗСА та цілого вільного світу, бо Совєтський Союз, як завжди, старатиметься використати це фактичне послаблення військової сили Америки для скріплення і поширення своїх власних впливів.

Совєти опублікували проєкт договору з Японією

Москва. — Ройтер інформує, що Совєтський Союз опублікував в четвер, 23-го лютого ц.р. проєкт нового договору, запропонованого Японії минулого місяця.

Проєкт був переданий для преси совєтським агентством ТАСС разом з повідомленням, що в середу, 22-го лютого, совєтський амбасадор до Японії передав на руки прем'єр-міністра Такео Фокуди спеціяльного листа від генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда І. Брежнєва, в якому кремлівський верховода пропонує підписання совєтсько-японського договору в скорому часі, бо „третя сила намагається знищити нашу співпрацю". Політичні спостерігачі думають, що Брежнєв мав на увазі Китайську Народну Республіку, яка вже від довшого часу намагається підписати договір з Японією, але тільки тоді, як Японія відмовиться від такого договору з Совєтським Союзом. Досі Японія відмовлялася підписувати з СССР мировий договір і договори про співпрацю, аж до часу звільнення совєтами Курильських островів, захоплених ними під час Другої світової війни.

В. Боровський

СПРАВА ЖІНОЧИХ ПРАВ

I

Останніми десятиліттями досить багато пишеться і говориться про потребу зрівняння у правах жінок з чоловіками. Однак, ця справа не така проста, бо обидві статі мають самим життям, а передусім Творцем, приділені питомі Їм дуже важливі і відповідальні завдання та призначення. Звичайно, всюди в житті є місце на покращання й удосконалення чого то не було б. Напевно не одне можна би покращати і для жінок, як і для чоловіків. Не бракує бо випадків, де чоловіки свідомо чи не свідомо не все справедливо трактують своїх жінок, як і не всі жінки все справедливо обходяться зі своїми чоловіками. На жаль, не все і всюди за цими ідеями покращання відносин між чоловіком і жінкою стоять дійсно ідейні і чесні жінки, а переважно, особливо в наших часах, це роблять жінки-демагоги, які цими шляхетними замірами прикриваються тільки для того, щоб допомагати різним лівим елементам просувати їхню підривну роботу в країні і цим дезорганізувати суспільство, а передусім, у цьому випадку, жінок, підкопуючи цим стабільність родинного життя.

18—28 листопада 1977 р. в місті Гюстоні відбулася „Американська Жіноча Конференція". Про неї подала звіт у „Свободі" з 14 грудня пані Дора Рак у статті п. з. „Висліди Жіночої Конференції в Гюстоні". Тут подаємо деякі інформації з того звіту. В ньому повідомляється, що Конгрес ЗСА призначив 5 мільйонів долярів на переведення 6 стейтових і територіяльних зборів і заключної Крайової Конференції, тобто цієї, про яку тут іде мова. Отже, ця Конференція була фінансована коштами американських платників податку.

Далі Д. Рак дослівно пише: „Предметом ухвал був Американський Плян Акції, що складався з багатьох складних резолюцій..." Провідною думкою тут була справа „рівних і людських прав для жінок". Вона інформує, що головними справами там були три резолюції, цебто справа додатку до Американської Конституції про рівні права для жінок, справа абортів та рівні права для гомосексуалістів і лесбіянства.

Д.Рак слушно стверджує: „Ці три проблеми дуже важливі, бо заторкають найбільш основні принципи: суспільні, етичні, релігійні, філософічні і економічні. У відношенні до них загальна опінія є поділена, бо сильним групам прихильників реформи протиставляться не менш сильні коаліції противників її".

У своїх постановах ця Конференція домагається усунення дискримінації жінок і спеціяльної опіки, або й державного фінансування різних програм, сюди входить справа опіки над дітьми (дитячих ясел) і справа абортів. Коли говориться про усунення дискримінації, то треба мати також на увазі жінок, що живуть безшлюбно, або осіб однієї статі, що живуть протиприродними подружжями.

Далі Д. Рак згадує акцію жінок, які не поділяють поглядів і цілей ліберальної жіночої Конференції, бо вони не вважають себе поневоленими, чи нерівноправними. Це переважно жінки, які керуються своїми християнськими переконаннями і яких ліберальні жінки готові окреслювати, як консервативних. Цікавим тут є те, що деякі чинники в Америці уважають, що дійсних прихильників далекойдучих реформ у користь жінок нема більше між жінками в Америці, як може якихось 10 відсотків, тоді 90 відсотків є проти цього. Тільки цей останній табір був дотепер пасивний і мовчаливий. Перший табір складається переважно з т. з. ліберальних, лівих, радикальних елементів та взагалі всяких екстремістів. Ці окреслення не багато можуть сказати правди самі собою, бо поза ними переважно ховаються різні елементи, які свідомо стоять на цьому переконанні, що це не буде корисне для їхньої справи, коли вони будуть одверто говорити про те, хто вони, тобто, які політичні погляди вони мають. Отже, вони з ними криються.

В той же самий час, як ліберальні жінки скликали свою Конференцію, опозиційне до них жіноцтво скликало свій власний Жіночий З'їзд у тому ж Гюстоні, який хоч не мав державної фінансової підтримки, але своїм числом чи не був більшим З'їздом від ліберальної Конференції. Автор цих рядків не все тут користується тільки інформаціями Д. Рак.

Д. Рак подає також, що важливу ролю в опозиційному З'їзді грала католицька діячка Филис Шляфлі, яку вона називає амбітною і красномовною. Інші пишуть про неї, що вона є господинею, але має скінчені студії прав в Гарвардському університеті і є визначною авторкою різних книжок. В цьому опозиційному таборі знаходиться, між іншими організаціями, Організація, що є за оборону життя, а друга за оборону родини. Ці назви добре підібрані, бо через аборти нарушена і загрожена повага до людського життя, а через працюючі поза своїм домом жінки та поширені тепер розводи — загрожена в своїй основі родина, а тим самим належне виховання дітей і будучих поколінь.

(Продовження буде)

Леонід Плющ

КУЛЬТУРНИЙ ДЕТАНТ ЧИ ДЕСАНТ У ПАРИЖІ

„Ви насамперед комуніст, а потім уже — імпотент, товаришу Іванов!"
(З совєтського фольклору)

Щось надто багато за останні дні з'явилося совєтських людей (не змішувати з „екссовєтік", „апатрід", „рефюж'є") в Закордонні. Тут і члени Спілки письменників (навіть „майже-дисиденти" на зразок Євгенія Євтушенка або Віталія Коротича, і балет на льоду, й естрада, й інші члени різних „творчих спілок". Цими днями, наприклад, осоромились два професори в дискусії з французами про фільм „Шосте липня", вкрили себе ганьбою настільки, що навіть французькому комуністові стало соромно, і він міг тільки сказати: „У нас це все буде інакше".

Деякі наївні французи думають, що це совєтський режим на своє 60-річчя демонструє свої досягнення. Справді, совєтський режим любить робити добру міну в поганій грі:

Зато мы делаем ракеты,
Перекрьоваем Енисей,
И даже в области балета
Мы впереди планеты
всей.

Однак, нинішня „добра" міна зовсім не чисто культурна (якщо такі в СССР взагалі бувають; там усе поставлено на службу партії і особисто товаришеві Брежневу) — міна скорше політико-тактична.

Єдиною правдивою фразою, яку сказали совєтські психіятри на 6-му конгресі Міжнародної асоціяції психіятрів, було: „Ми тут не тільки психіятри, але й представники держави". Ми з Мариною Войханською й Сіднеєм Блохом доводили, доводили на конгресі, що Снєжнєвський служить не людині, а КГБ, а він візьми та й підтвердив це. Привселюдно! Внаслідок конгрес прийняв ухвалу, що засуджує репресивну психіятрію в СССР і інших країнах.

Функцією „психіятрів" у Гонолулу був захист позиції КҐБ. А яка мета нинішньої навали совєтських майстрів „культури" на Францію?

Поза контекстом сенс тексту досить трудно зрозуміти. Політичним контекстом цього року є Беоґрадська конференція, боротьба за права людини й боротьба проти них, старанна підготовка до тотального розгрому всякого „мислія" — не кажучи вже про інакомислення в країнах Варшавського бльоку. На 60-му році совєтський режим вирішив закріпити владу хамства, антикультури навічно. Для цього треба переконати Захід, що СССР давно вже не підривна, резолюційна держава, а цілком добропристойна й навіть культурна.

Багатьох французів здивувала політична глупота Брежнєва, коли той перед наступними виборами у Франції продемонстрував свою зневагу лівому бльокові — панові Марше й панові Міттеранові (коли вони ще були спільниками).

Зовсім ні до чого йому лівий бльок — його цікавить доброприхильність капіталу, західня технологія й західній хлібець. А всякі р-р-революційні гасла — це для чорних і жовтих, та для внутрішнього споживання.

Високо оцінюючи французьку незалежність як клин у НАТО, Брежнєв хоче привернути до себе симпатії французького виборця своєю культурофілією, хоче спростувати „чутки" про переслідування культури. „Подивіться, якою свободою користуються в нас правильні, законослухняні опозиціонери! Всі розмови про арешти й тортури в СССР — неправда, бо ми судимо лише затятих хуліґанів, аґентів міжнародного сіонізму й імперіялізму".

Так що функція нинішних гостей Франції аж ніяк не обмін культурними цінностями, а скорше рукавична: криваві руки КҐБ „дружньо" потискують руки Заходові в рукавичках „а ля культур". Париж покищо не Прага, а тому десант покищо не танковий, а є десантом кльовнствуючих панків на зразок Євтушенка з його теорією „фіфти-фіфти" (50 відсотків віршів для КҐБ, а 50 відсотків для народу).

Євтушенко давно вже втратив на Заході свій престиж вільнодумця. Йому на підмогу вислали кілька культурницьких рот. Чи свідомі ви, культуртреґери, що ви тут робите? Навіть якщо вам ніхто не повірить, все таки в обивателя, особливо комуністичного, залишиться думка: „І чого так шумлять тут дисиденти?" Не такий уже страшний каґебешний чорт, як вони малюють. Тут і балет, і пісеньки, і вільнодумні поети — все, як у людей".

Розгляньмо самооборонну арґументацію найпристойніших „дисидентствуючих" гостей:

1. Якщо не я, то буде який-небудь Турсун-Заде або Дмитерко або Сурков. Вони тільки зганьблять країну.

Але й Брежнєву це не потрібно — осоромлюватись, як осоромились з „Шостим липня". Йому потрібні елеґантні рукавички, фраки, краватки й запонки з інтеліґентними фізіономіями. У коротичів та інших нацменів є й інша функція — демонструвати дружбу народів та розквіт національних культур.

2. „Завдяки культурному обмінові легше буде пробивати культуру в нас, у СССР".

Як би не так! Закордонні вояжі Євтушенка й Коротича уже відбились на культурі їхніх віршів: читати стало неможливо навіть „50 відсотків для народу". Придвірні „опозиціонери" не можуть бути творцями (див. епіграф).

3. „Розгніваний Євтушенко може послатися на пороки Америки: „Що ж ви пропонуєте? Підтримувати американський імперіялізм, перевороти в Латинській Америці, холодну війну й залізну завісу?"

Ну, для чого ж крайності! Просто не треба підтримувати своїх катів. Минули вже часи товариша Горького, який запитував: „З ким ви, майстри культури?" Ніхто вже не бачить себе в становищі Ромен Ролляна, який вибрав з двох лих менше: Сталіна. Теорія меншого зла не виправдала себе, тим більше, що виявилося, що „менше зло" занадто велике, а, може, й ще більше...

Жалісний читач може нарікати на надмірність вимог до „майстрів культури". „Вони ж живуть у нестерпних умовах. Не можна вимагати, щоб усі були героями".

Ніхто не пропонує всім совєтським „майстрам культури", щоб вони пішли шляхом Владімова, Руденка, геніяльного поета Ігоря Калинця. Але є все таки старовинний моральний і медичний принцип „Не шкодь! Не бери участи у злі: І не треба перебільшувати — в СССР нині не орвелівський 1984 рік. Ну, не пустять у подорож за кордон, не опрелюднять соцреалістичну мазанину, присмачену в міру „езопчиком". Може доведеться „повколювати" фізично — дітям на молоко. Зате не будете членами „Спілки письменників" і Літфонду, совість буде чиста, та й у столі на майбутнє буде заготовлена добра річ, не 50-відсоткового розчину, а на всі 100 відсотків. А аґітбригади організують з „літераторів" у цивільному одязі. Теж плюс — нехай ганьблять честь мундира віршиками та пісеньками. Альтернатива зовсім не ролляніська, а скорше біблійна: душа і грошики, Бог і Маммона...

Наприкінці кілька пропозицій та запитів до „майстрів культури" (а одночасно до майстрів катівської справи).

Ми, дисиденти, теж хочемо, щоб культура в усіх совєтських республіках розвивалася, щоб був обмін духовими цінностями між Заходом і Сходом.

Але чому Совєтський Союз викидає ці цінності за кордон або створює для них такі умови, що біжать вони з „царства усвідомленої необхідности"? (Солженіцин, Максімов, Некрасов, Ростропович та багато інших. Список цей сьогодні величезний. Очевидно, це і є „обмін" людьми та ідеями по-брежнєвському). А інші сидять або незабаром сядуть для „трудового перевиховання" в табори (Калинець, Стасів-Калинець, Шабатура, Стус, Світличний, Мороз, Чорновіл, Руденко, Лісовий, Пронюк, Снєгірьов... На жаль, цей список ще набагато довший).

Хотілося б запитати також панів будівельників потьомкінських сел на Заході: чому б вам не потурбуватися про ваших колеґ — літераторів Некіпелова, Бердника, багатьох евреїв-відмовників. Вони хочуть поповнити перший список і не хочуть ставати сибіряками з неволі. На

(Закінчення на ст. 4-ій)

Іванна Савицька

З МОГО ВІКНА

Змінявши якось пенсійний худенький чек, я скочив стрибком до автобуса, що гнався в дільницю міста, повну крамниць з останньою свіжою модою. Весна йде, треба ж якоїсь обнови, якоїсь зміни для такого „елеґанта", як я. Капелюх мій — уже не капелюх, а якась перепечена печериця, краватка в тісненький вузлик говорить явно про минуле, сорочка бліда, без візерунків, ні, так далі бути не може, їду, витрачусь, приберуся. Жінки, — оті вередухи, завжди за одягом роздивляються, за модою, за строями, за шиком. Бог з ними: накуплю всілякого краму, відмолоджуся на років десять, або й більше.

В автобусі така глота, що дихнути не можна. Куди ж ті люди так ото швендяються в робочий день? На кого вони залишили писальні машинки, фабричні станки, прилавки, телефони? Робоча сила осьтутечки, а світ не станув на місці, не застряг, а крутиться далі каруселею. Дивне диво!

Та вже оця дівчина, що сидить ось тут, передо мною, не диво, — а краса, така краса, що очей відірвати не можна. Американські дівчата гарні, ой, гарні (чоловіки чомусь не такі.).

Моя красуня-сусідка дивиться кудись байдуже, а я вишу над нею квасолькою, коливаюся, приглядаюся справжній красі.

Від мене віє тютюном, (я все ще смокчу по дві пачки), і я певен, що він, цей тютюн, ставить між нами бар'єру.

Колись, в Европі, знайомство робилось скоро. Два-три зачіпливі слова, і вже розмова готова. Тут, чоловіче, не те. Треба якихось церемоній, штучних познайомлень тощо.

Зупинка за зупинкою ланцюжком заскакує. Їдемо, їдемо, мовчимо. Я тільки дивлюсь на лебідку, вдивляюсь і насолоджуюсь...

Раптом водій шарпнув, і я, користуючись нагодою, нахилився ближче до кралі.

Вона піднялася і сказала:

— Ви виглядаєте хворий, старший пане, будь ласка, сядьте, я постою...

Василь Лев

ПРОФЕСОР Д-Р МИХАЙЛО ТЕРШАКОВЕЦЬ

(1)

В понеділок, 6 лютого 1978 р. помер у Філядельфії проф. М. Тершаковець на 95 році життя. З того приводу подаємо короткий життєвий, педагогічний і науковий шлях Покійного.

Проф. д-р Михайло Тершаковець народився 11 червня 1883 р. в селі Кліцко коло м. Комарна, пов. Рудки в Галичині. Його батько-мати рільники. Початкову освіту побирав приватно, бо в той час не було школи в селі, опісля два роки у вселюдній школі з польською мовою навчання в Комарні. Гімназійну науку пройшов в Академічній Гімназії у Львові в рр. 1894/95 - 1901/02 і закінчив іспитом зрілости 28 травня 1902. В рр. 1902/03-1904/05 і 1906/07 студіював у Львівському університеті (Філософічний факультет) українську філологію (проф. К. Студинський, Ол. Колесса), історію (проф. М. Грушевський), також слов'янознавство, клясичну філологію, ґерманістику, романістику і санскрит. В акад. році 1905/06 студіював славістику у проф. Ватрослава Яґіча, в Відні найвизначнішого тоді славіста, що перед переходом на емеритуру викладав останній рік. Після закінчення студій склав державний учительський іспит державною комісією й отримав право навчати в гімназіях української мови як головного предмету і староклясичної філології як побічного предмету. Свідоцтво державного іспиту: 6.XI.1909. В 1906 р. почав учительську працю в Академічній гімназії і там учив аж до кінця вчительської праці. В рр. 1940-41 був доцентом української літератури в державному університеті у Львові.

В наслідок воєнних подій М. Тершаковець покинув рідну землю на весні 1944 р. і виїхав з родиною до Відня, де вчив латинської мови в українській гімназії для виселенців в р. 1944/45. З приходом большевиків до Відня був лектором української мови при віденському університеті і рівночасно приготовлявся до осягнення ступеня доктора філософії в ділянці слов'янської філології, який осягнув 4.II.1948. Промотор проф. Ягодіч Рудольф запропонував йому габілітуватися на доцента слов'янської філології. Одначе д-р М. Тершаковець мусів перервати це, тому що виїхав з родиною до ЗСА. Туди прибув 19.IX.1949. В 1955 р. отримав громадянство ЗСА. Постійно живе в Філядельфії, Па. Він є професором Українського Католицького Університету ім. св. Климентія Папи в Римі.

Перші наукові праці М. Тершаківця надруковано, коли він був студентом II року львівського університету. Проф. Студинський запропонував йому опрацювати переписку „тайних" студентських та учнівських організацій — громад, що постали у Львові і на провінції в зв'язку з вісткою про смерть Шевченка. Листи „тайних" громад були високопатріотичні, одначе їх зміст був дуже одноманітний: Україна, козаки, могили, степ. М. Тершаковець не мав охоти опрацьовувати цю тему. Він звернувся до директора бібліотеки „Народного Дому", щоб дав йому які матеріяли до історії галицького відродження. Директор бібліотеки, емеритований професор гімназійний москвофільської орієнтації, Филип Свистун, пішов із М. Тершаківцем до книжкового маґазину Українця, підняв з підлоги жмут рукописів пояснив, що між цими паперами є рукописи самого Шашкевича та деякі акти до його біографії. Директор позволив Тершаківцеві взяти ці папери додому й опрацювати їх. Від проф. Студинського отримав вказівки, як опрацювати ці матеріяли. Написане опрацювання М. Тершаківця зреферував проф. Студинський на засіданні Філологічної Секції НТШ, яка прийняла до друку першу наукову працю студента. Іван Франко, тодішній директор ФС, радів найденим несподівано матеріялом, бо дослідники галицького літературного відродження були переконані, що документи до життя і творчости М. Шашкевича вже вповні вичерпалися. Працю М. Тершаківця п.з. „Причинки до житєписи Маркіяна Шашкевича та дещо із його письменницької спадщини" видруковано в Записках НТШ у Львові, 1904, т. 58. (Див. Бібл. ч. I) На пропозицію Франка вибрано в 1914 р. М. Тершаківця дійсним членом ФС, як надійного наукового робітника.

Після щасливого відкриття незнаних фактів із життя М. Шашкевича дир. Ф. Свистун позволив проф. Студинському використовувати рукописні матеріяли бібліотеки „Народного Дому". Він скопіював величезну переписку Якова Головацького і видав її в двох томах із вичерпними коментарями, що роз'яснювали тло, на якому були написані ці листи.

Хоч переписка Я. Головацького з рр. 1850-62 принесла дуже цінний матеріял, який насвітлював часи після смерти Шашкевича і після 1848 р., що відіграв незвичайно важну ролю в історії Галичини, то вони в дуже малій мірі насвітлювали ролю Шашкевича. Тому М. Тершаковець після закінчення III року університетських студій поїхав до Відня, де слухав викладів Ватрослава Яґіча, а також розшукував у віденських державних архівах документів до історії українського відродження в Галичині. Ці документи насвітлювали цензурну історію рукописів і творів не тільки Шашкевича, але також і інших галицьких письменників і науковців, польські конспіративні рухи серед українського духовенства та серед львівських семінаристів, прояви москофільства на Закарпатті, а також акти до цензурної історії рукописів і творів інших слов'янських літератур: сербської, чеської, польської. Видруковано їх із відповідним вступом М. Тершаківця п.з. „Матеріяли й замітки до історії національного відродження галицької Руси в рр. 1830 та 1940 (Див. Бібл. ч. 4)

Чужинні та українські науковці прийняли з вдоволенням найдені документи. М. Петровський, українець, написав рецензію у відомому журналі „Журнал Міністерства Народнаго Просвєщенія", у червневім томі 1908 р. — Броніслав Лозінський написав довшу рецензію у журналі „Квартальнік Гісторични", книжка I-II з 1909 року. — В „Літературно-Науковім Вістнику", в 40 томі, 1907 р., Іван Франко написав таку рецензію: „Отсей том, виданий молодим робітником на полі нашої літературної історії, Михайлом Тершаківцем, містить на переді його орієнтаційну розвідку „Короткий огляд національних та політично-суспільних течій в Галичині та Угорській Руси" перед 1848 р. Автор зупиняється головно на процесі систематичного душення з боку австрійського уряду та духовної власти всіх, хочби найдрібніших об'явів руської національної свідомости та вільнішої думки. У тім процесі грали визначну ролю: цензура, на її чолі стояв відомий талановитий славіст, а притім доктринер Копітар, і митрополит Михайло Левицький... опираючися... на доносах, слідили і душили кожну живішу іскорку серед нашої суспільности. — На основі пошукувань у віденських архівах і львівських рукописних збірках подає д. Тершаковець богатий рукописний документальний матеріял, у якім насвітлено і вияснено ось які моменти тієї нашої мартирології: долю Шашкевичевої збірки „Зоря" і долю „Руского весіля" Лозинського, так званий „Сенат", русько-польську організацію „учених" серед перемиської гімназіяльної молоді, процес Маркіяна Шашкевича, долю польського „Товажиства Старожитносьці Ґаліцийскіх", на якого чолі стояв пізніший польський історик К. Шайноха, рух руських теологів у Відні, революційні польські конспірації в гр. кат. семінарії у Львові, з їх епізодами, в роді денунціяції попа Дезидерія Гречанського, конфіскату „Русалки Дністрової", друкованої в Буді, на Угорщині, заборону Гарасевичевих „Анналєс Екклєзіє Рутене" і дальший ряд конфіскат та заборон різнородних книжок, починаючи від букварів, а кінчаючи поважними історичними та теологічними працями. Надто подано тут деякі невідомі досі праці літературні з тих часів, прим. силюетку і віршовані твори Йосифа Бляма, надрукований „Другий лист про руське письменство" Йосифа Левицького, не говорячи про різні твори, яких усякий слід загинув. Словом, де доси бачили ми лише розрізнені важніші факти, мов вершки гір, заслонені мрякою, тепер після публікацій д. Тершаківця, хоч як далекі ще від вичерпання всего нагромадженого для нас архівного матеріялу, бачимо цілу ґенерацію живих людей, то повних високих ідеалістичних змагань, то заражених гнилизною часу, бачимо безрезультатні змагання одних і щасливі випадки, що помагають іншим доходити до певних результатів, — бачимо барвисту психіку нашого культурного і літературного життя на протязі звиш десяти літ минулого століття. — При тій нагоді захопив Тершаковець ще жменю матеріялів до історії тогочасної Угорської Руси, за яких історик сеї частини нашої землі також буде йому вдячний".

Поява „Матеріялів" мала ще також той додатний наслідок, що справою Відродження зайнялися ще інші дослідники, старші і молодші, а це К. Студинський, В. Щурат, М. Возняк і ін.

(Продовження буде)

Український Католицький Університет у Римі
IX-ий ВАКАЦІЙНИЙ КУРС
15-го червня до 16-го липня 1978 р.
Інформації: PROF. WASYL LEW
95-26 92nd St., Ozone Park, N.Y. 11416

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ і ОКОЛИЦЯ!
В НЕДІЛЮ, 12-го березня 1978 р. о год. 2-ій по пол.
в залі ДОМУ УНСОЮЗУ
при 5004 Н. Олд Йорк Ровд, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.
ВІДБУДУТЬСЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:
10, 32, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430 і 479

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття,
2. Вибір Президії,
3. Прийняття протоколу попередніх зборів,
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету,
5. Дискусія над звітами,
6. Уділення абсолюторії Управі,
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії,
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1978 р.,
9. Доповідь заступника головного предсідника д-ра ІВАНА ФЛИСА,
10. Різні справи,
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:
Д-р ІВАН ФЛИС — заступник гол. предсідника УНС
Д-р БОГДАН ГНАТЮК — головний контролер УНС
Д-р ІВАН СКАЛЬЧУК — головний контролер УНС
ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ — головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Д-р Володимир Галан, почесний голова
Інсп. Осип Бакай, почесний голова
Петро Тарнавський, голова
Омелян Барилка, секретар
Іван Данківський, касир

ДЖЕРЗІ СИТІ і ОКОЛИЦЯ!
В неділю, 5 березня 1978 р., о год. 4-ій веч.
в залі Українського Народного Дому
при Фліт і Овкленд Аве., ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:
з Джерзі Сіті: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Уділення абсолюторії Управі.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1978 р.
9. Доповіді ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ.
10. Різні справи.
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:
Члени Головного Уряду УНСоюзу
і Василь Оріховський, обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Степан Островський, голова
Осип Зубрицький, секретар
Володимир Бутковський, касир

АЛЛЕНТАВН і ОКОЛИЦЯ!
В неділю, 5 березня 1978 р., год. 3 по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при 1357 Нюпорт Авеню, НОРТГЕМПТОН, Па.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС АЛЛЕНТАВНУ і ОКОЛИЦІ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію таких місцевостей:
Аллентавн — 147 і 151, Нортгемтон — 44 і 318, Бетлегем — 47 і 288, Істон — 137 і 438, Ормрод — 124, Пальмертон — 369 і Рединг — 48.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття.
2. Відчитання протоколу з попередніх зборів.
3. Вибір президії для переведення зборів.
4. Звіти урядників Окружного Комітету і Контрольної Комісії за 1977 рік.
5. Дискусія над звітами.
6. Уділення абсолюторії Управі.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1978 рік.
9. Доповідь головного предс. ЙОСИПА ЛИСОГОРА.
10. Різні справи.
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:
Йосип Лисогір, головний предсідник УНСоюзу
Анна Гарас, головна радна УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Михайло Колодруб, почесний голова
Анна Гарас, голова
Дмитро Мушастий, касир
Стефан Муха, секретар
Стефан Колодруб, секретар

104-ий Відділ Союзу Українок Америки
має честь запросити Вас на

ЗАПУСНУ ЗАБАВУ

4-го березня 1978 р., початок: 9-та веч.
в Українському Народному Домі
140 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.
грає оркестра „ТЕМПО"
Вступ: 5.00 дол.

МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ КЛІВЛЕНДУ І ОКОЛИЦІ
під патронатом
УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ — ВІДДІЛ УККА
— ВІДЗНАЧАЄ —
в НЕДІЛЮ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1978, год. 4-та по пол.
в залі школи СВ. ЙОСАФАТА 5720 Стейт Ровд, Парма, Огайо

165-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРОРОКА І ПОЕТА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПРОГРАМА
СВЯТОЧНЕ СЛОВО
У мистецькій частині беруть участь:
Діти Школи СВ. ЙОСАФАТА, ОДУМ, ПЛАСТ, СУМА, члени Школи Гри на Бандурі маєстра ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО, та РІДНОЇ ШКОЛИ.
До участи у святкуваннях запрошуємо все Українське Громадянство!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПЕРТ АМБОЙ І ОКОЛИЦЯ!
В НЕДІЛЮ, 12-го березня 1978 р. о год. 2-ій по пол.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 760 Стейт вул., ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:
104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 344, 349, 353 і 372

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття,
2. Вибір Президії,
3. Прийняття протоколу попередніх зборів,
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету,
5. Дискусія над звітами,
6. Уділення абсолюторії Управі,
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії,
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1978 р.,
9. Доповідь головного організатора СТЕПАНА ГАВРИША,
10. Різні справи,
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:
СТЕПАН ГАВРИШ — головний організатор УНСоюзу
і ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ — обласний організатор

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Владика Архиєпископ Марко, почесний голова
Корнило Галушка, голова
Дарія Оріховська, секретар
Іван Бабин, касир

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ — НЮ ЙОРК
Запрошує Українське Громадянство і членів з Родинами на

ВЕЧІРКУ,

що відбудеться
4-го БЕРЕЗНЯ 1978 р. о годині 6:30 вечором
в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ при 2 Е. 79 ST.

В ПРОГРАМІ:
1 ДОПОВІДЬ:
Арх. І. ЗАЯЦЬ — Огрівання і охолодження будівель соняшною енергією
2 ВЕСЕЛИЙ ВЕЧІР — в якім беруть участь:
Інж. ЛЕВ ЯЦКЕВИЧ
Д-р ОЛЕКСАНДЕР БІЛИК
Інж. ТАРАС ГРИЦАЙ
Інж. ОЛЕКСІЙ СОЛТИСИК
Арх. ІВАН ЗАЯЦЬ буде провадити програму.
Опісля перекуска і стріча з учасниками при чаю.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ В НЮ ЙОРКУ
136 ДРУГА АВЕНЮ, II поверх
(Дім Українського Визвольного Фронту)
П'ЯТНИЦЯ, 3-го БЕРЕЗНЯ 1978. о год. 7-ій вечора

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР В ПОШАНУ МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

Вступне слово: ІВАН СМОЛ.
Уривки з посмертної збірки новель і нарисів „ДИВО В РЕШЕТІ" прочитають: М. ЗЕЛИК, О. КЕБАЛО, С. КРИЖАНІВСЬКІ.
В музичній частині Вечора виступ співачки ХРИСТИНИ КАРПЕВИЧ, при фортепіяновому супроводі МИРОСІ БАСЛАДИНСЬКОЇ
Вечір провадитиме УЛЯНА ЛЮБОВИЧ.

Концерт Василя Мельничина в Луївіллі

На запрошення Конвенційного Комітету Американської Крайової Організації Жіноцтва 9-го листопада м. р. в залі „Местерсон" в Луївіллі відбувся концерт тенора Василя Мельничина. Присутніми на залі були представники з кожного стейту Америки, Канади як також і запрошені гості. В програмі концерту виконано пісні і арії таких композиторів, як: Шуберт, Пучіні, Верді, а з українських Лисенко і Гнатишин. Перед українськими піснями співак Мельничин коротко розказав присутнім про Україну та її змагання до волі. Добрий акомпаньямент д-ра Степана Клайса причинився до успіху концерту. При кінці концерту присутні постанням з місць зробили виконавцям заслужену овацію.

ТОВАРИСТВО БОЙКІВЩИНА — ВІДДІЛ „МАКІВКА" Н. Й.
ЩИРО ЗАПРОШУЄ ГРОМАДЯНСТВО І МОЛОДЬ НА

БОЙКІВСЬКИЙ ВЕЧІР

В НЕДІЛЮ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.
початок година 2-га по полудні
в залі ПЛАСТОВОГО ДОМУ 144 — 2-га Ав. Н. Й.

У ПРОГРАМІ ВИСТУПЛЯТЬ:
Концертова співачка ІЯ МАЦЮК-ГРИЦАЙ
поет ТАРАС ГРИЦАЙ
п. РОМАН ТИМЧУК
Родина Т. ЩЕПКІВ
Тріо ДАНИЛІВ
Студентки: Л. КМЕТИК, І. ГОШОВСЬКА, Л. ГОШОВСЬКА і М. КОРДУБА
Для зацікавлених буде виставка вишивок і ляльок у народних одягах.

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1975
A Catalogue Raisonne by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY.
Price $25.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street — Jersey City, N.J. 07303

Ділимося сумною вісткою з Українською Громадою, що 16 лютого 1978 р. в Лігайтоні, Па. на 86-му році життя відійшов у Вічність

бл. п.

МИХАЙЛО ГРАБ

Нар. 1892 р. в селі Зашків біля Львова, шкільний товариш полк. Е. Коновальця і близький співпрацівник в рідному селі. Учасник Визвольних Змагань, член УВО-ОУН і ОДВУ. Довголітній секретар Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича, член церковного Комітету на Оселі О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

Похорон відбувся 20 лютого з укр. кат. церкви св. Володимира в Пармельтоні, Па. на укр. православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибита родина:
Син — БОГДАН з родиною
Дочка — ЛЮБА Крушталович з родиною у Львові
Братанки, МИРОН і ОМЕЛЯН Граб з родинами в Канаді і ОМЕЛЯН Граб з родиною на Флориді.
Довголітні Приятелі і Опікуни Покійного до останньої хвилини його життя. ГАЛИНА, ОЛЬГА, ІВАН і ПЕТРО Мединський в Лігайтоні, Па.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ
Д-ра ПЕТРА БІЛАНЮКА
складаємо 25.00 долярів на НТШ в Сарселі.
Дружині, Дітям і Родині наші найщиріші співчуття.
ОРИСЯ і МИКОЛА ГНАТЧУКИ

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку Рідні, Приятелям і Знайомим, що зложили нам співчуття, та жертвували на Служби Божі та квіти з приводу болючої втрати нашого Дорогого Мужа, Батька, Дідуся

св. п. МИХАЙЛА ЖОВНІРА

Також складаємо щиру подяку Отцям ЧСВВ з парохії св. Юра в Ню Йорку за відправу панахид і похоронних відправ.
Хай Всевишній нагородить Вас усіх своїми ласками.
Дружина — ІВАННА ЖОВНІР з Родиною

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
св. п. МИХАЙЛА ЖОВНІРА
відправиться
СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
3-го БЕРЕЗНЯ 1978 р. о год. 7-ій вечором
в церкві св. Юра в Ню Йорку
Просимо в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Д-ра АНТОНА ВІТКОВСЬКОГО
Голови Ради Мирян, Комітету Оборони Традицій Української Католицької Церкви в Чікаго буде відправлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в СУБОТУ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1978 р. о год. 7.45 ранку в соборі свв. Володимира і Ольги в Чікаго.
До численної участи в Заупокійній Богослужбі щиро запрошує КОТУКЦ

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра АНТОНА ВІТКОВСЬКОГО
на патріярший Фонд зложили:
По 100.00 дол. — В. С. Стефураки, КОТУКЦ; по 50.00 дол. — Б. Г. Трусевичі; по 25.00 дол. — О. Р. Яхторовичі, О. Б. Попелі, Р. О. Дзюбинські, О. І. Гарасовські, М. Зарицький, О. А. Яценків, Р. Яценків, Ю. З. Юринці; по 10.00 дол. — Р. М. Винниченки, В. О. Климкові, І. Семкович, Ю. І. Босчки, О. З. Литвинишини. Разом: 500.00
Збірку перевела І. ГАРАСОВСЬКА

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" В НЮАРКУ, Н. ДЖ.
У глибокому смутку повідомляє все своє Членство і Симпатиків, що дня 20-го лютого 1978 р. відійшов у вічність на 83-му році життя

бл. п.

Д-р ІЛЛЯ КАРАПІНКА

довголітній член Т-ва, чоловий член Статутової Комісії, щирий прихильник організованого спорту в Америці.
Опечаленій Родині Покійного цією дорогою складаємо щирі співчуття.
Управа УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ В НЮ ЙОРКУ
повідомляємо Українське Громадянство, що
в НЕДІЛЮ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.
У 28-му РІЧНИЦЮ ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТИ ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА УПА
ген. хор. РОМАНА ШУХЕВИЧА — ТАРАСА ЧУПРИНКИ
буде відправлена
ПАНАХИДА
по Службі Божій (по 12-ій год. пол.) в церкві св. Юра в Ню Йорку
Просимо Українські Організації прибути на Панахиду з прапорами.
Після Панахиди о год. 1:30 по пол. відбудуться
ЖАЛОБНІ СХОДИНИ
в ДОМІ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ, 136 2-га Авеню в Ню Йорку

ОБ'ЄДНАННЯ б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ У НЮАРКУ, Н. ДЖ.
В глибокому жалю повідомляє Всіх Побратимів по зброї і Громадянство, що дня 20-го лютого 1978 р. відійшов у Вічність на 83-му р. трудолюбивого життя

бл. п.

Д-р ІЛЛЯ КАРАПІНКА

учасник Визвольних Змагань, поручник УГА, довголітній голова Відділу і останньо голова Комітету Співпраці Комбатантських Організацій.
Тлінні останки Покійного похоронено 23-го лютого 1978 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Опечаленій Родині складаємо щирі вислови співчуття.
Замість квітів на свіжу могилу складаємо $ 50.00 на Фонд Українського Воєнного Інваліда.
УПРАВА ВІДДІЛУ

Два передові українські ансамблі „ІЗМАРАГД" і „ІСКРА"

ЗАБАВА

Субота, 4-го березня 1978 року, год. 9-та вечора
Елегантна заля Armenian Center, 630 Друга Аве., Ню Йорк, Н. Й.
(Ріг 34-ої вул. і Друга Авеня)
Вступ: $6.00 у передпродажі, $7.00 при дверях. Студенти — $5.00.
Квитки можна набути з українських крамницях АРКА, ЕКО і СУРМА.

КУЛЬТУРНИЙ ДЕТАНТ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Накіпелова вже готується справа. Навіщо йому сідати вдруге? Маркс писав, що поети, як солов'ї, не співають навіть у позолочених клітках. А Некіпелова чекає далеко не золота клітка, і він хоче видобутися з „соцтабору".

Женя Євтушенко любить поспівчувати дальньому. Похвально. Але було б похвальніше почати зі свого дому, з ближнього, зі своєї клітки — або ж не співати їй оди, не співати в одному хорі з товаришами Брежнєвим і Андроповим про жахи Чілі. Про Чілі має право писати лише Некіпелов:

...До якої б мене
не поставили стінки,
Все одно не змовчу,
не схилю голови.
Проклинаю усякі на світі
застінки,
І байдуже: Сант-Яго,
Атен чи Москви.
(Переклад з рос. м.)
(Владімірська тюрма
1973 р.)

У традиціях кращої старої російської літератури було захищати принижених і зневажених. Одописці й Фаддеї Булгаріни і в ті далекі темні часи не були в пошані. Цю традицію продовжують літератори в таборах, утікачі й такі, як Владімов, що став секретарем совєтської секції Амнестії.

Льояльні совєтські письменники, ви перебуваєте в гіршому моральному становищі, у вас нема виправдання літераторів дохрущовського часу: „Не бачили, не чули, боялися". Ви ж із країни Ґулаґу післяхрущовських часів, ви знаєте ціну „соціялізмові з нелюдським лицем". Ніщо не врятує ваші душі, якщо ви самі не будете їх берегти.

...Уже написавши цю статтю, я послухав концерт совєтської поезії в будинку колишньої паризької різниці. Шкода, що серед кльовнів-закликувачів на совєтський ярмарок (типу Женечки Євтушенко) опинились дві порядні людини. Трудно все таки бути терпимим навіть у відношенні до них. Вони ж відають, що творять...

Іншим закликувачам совєтського балагану хотілося б процитувати слова Біблії:

„Каїне, де брат твій Авель?!" За звуками ваших віршиків і навіть за екстатизованим криком „СОС" можуть не почути реальних криків людей у совєтських катівнях, за декораціями театру на Таганці („Гамлет") або балету на льоду тут можуть не побачити убивств, катувань, корчів жертв психіятричних репресій. Скільки разів можна зраджувати себе й друзів, пане Сімонов? 30-ті, 40-ві, 50-ті, 60-ті, 70-ті роки... Що це за патологія — перманентне зрадництво, присмачене нав'язливим сентиментальним мотивом: „жди мене — і я вернусь!.." Звідки й куди ви вернетесь?

„Злочинно, непристойно було творити „культуру" в Німеччині, в той час, коли навколо творилося те, про що ми знаємо. Це означало прикрашувати деґрадацію, оздоблювати злочини. Диригент, який, бувши посланий Гітлером, виконував Бетговена в Цюріху, Парижі, Будапешті, стає винним у найнепристойнішій брехні — під тим приводом, що він — музикант, робить музику й більш нічого". Це цитата з книги Т. Манна „Листи", що вийшла в 1975 р. у вид-ві „Наука".

Переклав В. Сварог

Примітка перекладача: Ця стаття Л. Плюща була надрукована в паризькій газеті „Русская мысль" 10 листопада 1977 р. Для нас вона особливо цікава тим, що в ній Л. Плющ визначає своє ставлення до Коротича, Дмитерка, Братуня та інших „льояльних совєтських письменників і артистів".

КОЖНИЙ ДЕНЬ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

помешканні М. Руденка і його арешт.

Березень-квітень 1977 року переслухання всіх членів Групи і їх знайомих.

24-го квітня 1977 року арешт ще двох членів Групи: інженера Мирослава Мариновича й історика Миколи Матусевича.

11 липня 1977 року Донецький суд засудив Миколу Руденка на 12 років позбавлення волі, а Олексу Тихого на 15 років.

15 вересня 1977 року Верховний суд Української РСР затвердив вирок.

19 грудня 1977 року Миколі Руденкові закінчиться 57 років. Він інвалід війни. Крім важливих поранень, він страждає від багатьох додаткових, не менш важких недуг. Під час перебування під арештом, в нього значно погіршився зір у правому оці (лівим оком він взагалі не бачить). Для письменника — це жахлива трагедія.

Але й після вироку його все ж таки держать у Донецькій тюрмі, продовжують духові тортури. Під час короткого побачення з дружиною, яке тривало приблизно одну годину і яке відбулося через подвійне скло з допомогою телефону — йому не дозволили говорити про ніщо інше крім здоров'я.

Але інші люди, які не мають з ним ніякого родинного пов'язання, мали до нього доступ для необмежених розмов за столом, віч-на-віч. Їм ніхто не перешкоджував розмовляти. І все це тому, що ті люде пропонували йому своєрідний торг: Микола Руденко повинен виступити в пресі і проголосити розв'язання Групи і засудити її діяльність, тоді буде помилуваний і звільнений! Погрожували йому, що, якщо він цього не зробить — то його дружину чекає така ж доля!

Муж не одержує моїх листів, хоч вони мені не повертаються. Я не одержала від нього ні одного листа, хоч згідно з законом, після рішення Верховного суду, листування дозволяється.

Декілька днів тому я довідалася, що Адміністрація Донецької тюрми не вислала адресованого мені листа, а повернула його Миколі Руденкові лише тому, що він писав дружині українською мовою. Дивовижна ілюстрація до розмови про права людини!

Кожний день перебування в ув'язненні загрожує Миколі Руденкові смертю. Це фактично для нього смертельний вирок. Органи безпеки поволі й жорстоко убивають поета і філософа, який не здійснив ніякого злочину, а тільки ніс людям у своїх віршах, романах і філософських писаннях космічне знання, — не міг не приносити! — про глибокі закони Природи, про Життя, Любов, Красу!

Я звертаюся до всіх учасників Беоґрадської наради, — і нехай крик моєї душі не пропаде в порожнечі байдужости.

ЗУПИНІТЬ РОЗПРАВУ НАД ПОЕТОМ!

Кому користь з того, що Микола Руденко загине у в'язниці? Література втратить талановитого поета і письменника, а наша країна дискредитує себе в очах передового людства!

Шановні Панове!

Вимагайте негайного звільнення Миколи Руденка, Олексія Тихого та інших членів Групи! З миром і безпекою народів переплітаються нитки долі окремих людей! Прислухайтеся до їх голосів, до їх тривог, бо тільки тоді Ваші зусилля не розвіються в порожнечі добрих намірів, а стануть основою для побудови справжнього, сильного, спільного для усіх людей миру!

1 листопада 1977

З пошаною
Руденко
Раїса Опанасівна
Київ, 252084
Конча Заспа 1, кв. 8.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 4-го БЕРЕЗНЯ 1978 Р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва С. Петлюри — 422 Відд. в залі катедри св. Володимира при 6740 Н. 5-та вул., год. 3-та по пол. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії. Проситься чл. прибути своєчасно на збори.

о. протопресвітер
Степан Біляк, голова
Тома Хромчак, секретар

СУБОТА, 4-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ГЕММОНД, Індіяна. Річні загальні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 107-го Відд. о год. 7-ій веч. при 940 Cherry St. На порядку нарад: Звіти Управи і Контрольної Комісії та вибір нової Управи. Проситься членів прибути.

В. Ванжула, фін.-секр.

НЕДІЛЯ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1978 Р.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Річні загальні збори Т-ва Орлик, 27-го Відділу відбудуться о год. 1:15 в залі школи Івана Хрестителя при Сенфорд і Айві вул. в Нюарку, Н. Дж. Проситься всіх членів прибути.

УПРАВА

СИРАКЮЗИ, Н. Й. — Т-во „Українська Січ" 39-ий Відд. УНС. Річні загальні збори о год. 2-ій по пол. в малій залі УНДому. Порядок З. Зборів: звіти Управи і Контрольної Комісії та вибір їх на 1978 рік. Якщо на означену годину не явиться число членів вказане статутом — З. Збори відбудуться одну годину пізніше без огляду на скількість присутніх членів. По З. Зборах відбудуться Місячні Збори. Вплати членських вкладок: субота 6:00 — 8:00 вечора, неділя 12:00 — 2:00 по пол.

УПРАВА

НЕДІЛЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1978 Р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестриццтво Пресвятої Богородиці, 36-ий Відділ УНСоюзу відбуде свої місячні збори о год. 1:30 по полудні в кафетерії Школи св. Йосафата при 940 Рідж Ровд Іст у Рочестері.

Проситься всіх членок взяти участь у зборах та вирівняти належні вкладки.

Стелла Гошовська
Марія Ковальчук
Параска Демянів

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1978-79

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до **31-го березня 1978 року, на адресу:**

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

КОНҐРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського Конґресового Комітету Америки

Ч. 25-26 СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ 1978

Новий доказ довір'я

У цьому році, як і в минулому, ми знову переконалися, що українська громада в ЗСА має до нас, до своєї організаційної верхівки, довір'я. Ми знову отримали від громади передбачену бюджетовим прелімінарем суму — дещо понад 150.000 долярів, і хоча ця сума дуже скромна, проте вона вможливлює далі господарити у намічених межах, підбадьорені цим новим доказом довір'я. Очевидно — число платників щорічного членського внеску дуже мале. Воно непропорційно мале до загального числа українців в З'єднаних Стейтах та до зросту добробуту більшости тих наших земляків. На всіх Конґресах Українців в Америці дебатовано над цим сумним явищем. Так звана зовнішня опозиція твердить, що таке незначне число платників УНФонду має за своє джерело „недемократичну" систему УККА. але коли б послухати поради тієї опозиції і допустити до голосування на делеґатів до наших Конґресів „всіх-всіх", також не-платників національного податку, то це було б запереченням принципу, існуючого в усіх демократичних державах і народах світу. Ті, які не платять скромних 25 долярів річно — отже 2 доляри з центами місячно — самі ставлять себе поза зорганізовану і здисципліновану громаду. Опозиція раз-у-раз твердить, що вона існує задля „конструктивної критики", щоб „направити" існуючий стан. Насправді, у практиці, їхня критика підрізує фінансову підставу УККА, якою є УНФонд, бо ніщо так не промовляє до переконання українським людям, як претекст — не платити!

Насправді УНФонд має тільки тому таке мале число постійних платників, що українські люди неохочі підтримувати щось, чого „не видно". А не можна „бачити" тієї мозольної праці, яка відбувається тихо, але безперервно, націлена на довбання скелі невіжества, неприхильности чи й ворожости чужомовного довкілля. Англомовний „Квартальник", що його видає УККА, Шкільна Рада з своїми школами українознавства в системі УККА, зв'язок і координація праці між Відділами УККА, навіть Інформаційне Бюро у Вашинґтоні і навіть організування маніфестаційного відзначення 60-их роковин української державної незалежности в Конґресі — все це не є „атракційними" цілями для широких кіл нашого суспільства. Всю цю працю треба виконувати щоденною терпеливою працею і всієї тієї праці не можна розголошувати патетичними патріотичними фразами. На Конґресі Українців Америки не було спротиву проти внеску, щоб підвищити річний членський внесок до УНФонду з 15 на 25 дол., бо всі приявні здавали собі справу, що зросла загальна доріжня, яка примушує підвищити дещо й бюджет УККА. Півищено його мінімально і надрукований у попередньому числі „Конґресових Вістей" в цілості прелімінар бюджету УККА — мінімальний. Зате він реальний, він побудований на свідомості, що дуже трудно, страшенне трудно здобути від земляків, навіть заможних і навтіть патріотичних, якийсь гріш на „неатракційну" ціль. Але Централя УККА горда, що все ж існує в нашій громаді таке „тверде зерно", яке не дивиться на „атракційність" і на відсутність гурра-патріотичної фрази, а підтримує свою репрезентаційну керівну організацію, бо знає, що вона потрібна, необхідна, і що треба дати їй бодай мінімум фондів для її праці для громади, для української справи.

Канцелярія Централі УККА в Ню Йорку з її директором мґром Іваном Базарком у проводі стоїть у безперервному контакті з Відділами, які збирають гроші на УНФонд, переводить належну пропаґанду з пригадкою обов'язку громадян, та безперервно підраховує все, що напливає, щоби детально інформувати громаду й розраховуватись перед нею. Бож УККА — це не власність Централі і її органів, і це не власність окремих Відділів, але власність цілого українського суспільства в Америці і цілої вільної громади в діяспорі.

Офіційне повідомлення про 3-ій Конґрес Вільних Українців

Президія Секретаріяту СКВУ проголосила офіційне Повідомлення про переведення 3-го Конґресу Вільних Українців, який відбудеться 23-26 листопада у Ню Йорку. Тому, що це своєрідний історичний документ, подаємо його текст, який, зрештою, появився вже в українських часописах, цілістю:

Згідно з постановою XII Пленарної Сесії Секретаріяту СКВУ, доводимо до загального відома, що, на основі статуту СКВУ, III Конґрес відбудеться в днях 23-26-го листопада 1978 р. в Ню Йорку, ЗСА.

В III Конґресі мають право участи через своїх делеґатів: Українська Католицька Церква — 20 делеґатів, Українська Православна Церква — 20 делеґатів, Українські Євангельські і Баптистські Об'єднання — 10 делеґатів, крайові центральні репрезентації: КУК, УККА, СУОА, центральні репрезентації українців Европи, Арґентини, Бразилії — по 20 делеґатів, міжкрайові надбудови — по 5 делеґатів. Крім них, в III Конґресі мають право участи, як повноправні делеґати, всі члени Секретаріяту і Контрольної Комісії СКВУ в сучасній каденції.

Для підготови III Конґресу Президія Секретаріяту СКВУ покликала Підготовчий Комітет в складі: о. митрат д-р В. Кушнір — голова, И. Лисогір, М. Плав'юк — заступники; голови комісій: програмової — М. Кушпета, організаційної — І. Білинський, статутової — І. Рожанковська, фінансової — Б. Гнатюк, номінаційної — Л. Філь, церковно-релігійних справ — буде призначений Проводами Українських Церков.

Президія Секретаріяту СКВУ закликає всі складові організації СКВУ виповнити свої статутові зобов'язання, бо лише такі організації матимуть право висилки делеґатів на III Конґрес.

Додаткові інформації в справі III Конґресу Президія Секретаріяту СКВУ своєчасно перешле проводам всіх складових організацій СКВУ.

Поклін ідеалові — без практичних висновків

Коли вже 60 років минуло від часу проголошення 4-го Універсалу і розсіяні у діяспорі вільні українські люди щороку урочисто відзначають роковини тієї події, то це безумовно феномен, яким треба радіти. Бо ж залишилися в живих вже тільки дуже нечисленні свідки визвольної війни-революції з-перед 60-ти років і величезна більшість тих, які щорічно звеличують її — це вже члени пізніших українських поколінь. Це наявний доказ, що ідея української суверенної і соборної української державности завжди жива, актуальна, глибоко вкорінена у світогляді українців. І з глибоким переконанням можна твердити, що не тільки українські політичні еміґранти, поселенці у різних чужомовних країнах світу, але й усі наші земляки в Україні, чоловіки і жінки, старі і молоді, бажають собі вільної, ні від кого незалежної, на демократичних основах побудованої української держави. Стаття совєтської конституції, яка „дозволяє" на вихід із Союзу окремих „республік" — відома найширшим колам народу, як відома теж правда, що за відклик до тієї статті смільчаків запроторюють до концтабору або до психушки. Але всі свої і чужі дослідники, всі обсерватори, всі свої і чужі туристи, які їдуть задля приватних відвідин чи студій до Совєтського Союзу, в тому числі в Україну, як теж до інших комуністичних країн, заєдно твердять і впевняють, що крім панівної упривілейованої верстви все населення країн під безпосереднім володінням Москви ненавидить той панівний режим. В Україні такі терміни, як Українська Народна Республіка, Українська Центральна Рада, 4-ий Універсал і його творці — проскрибовані, про них нема згадки у довідниках„ — впродовж 60-ти років все населення обманюване, обріхуване теорією про „громадянську війну", в якій виграли робітники і селяни проти буржуазії, і тому можна не дивуватися, що багато народжених в міжчасі людей в Україні не знають зовсім, аби знають мало про 4-ий Універсал. Проте і ті, що про нього не знають, задихаються у гнилій атмосфері підсовєтської дійсности, створеної насильством і зберіганої терором.

Ідеал свободи — вселюдський. Гін до свободи — природний, всезагальний. І кожна тямуща людина знає, що повна свобода можлива тільки у рідній ні від кого незалежній державі. Свідомі цього особливо всі вільні українці, які воліли піти на скитання, ані ж залишитися в рідному краю під ворожим володінням. Існує у вільному світі 10 українських політичних партій, існують і поза ними політичні організації. Всі вони визнають 4-ий Універсал, всі вони напевно прагнуть відродження рідної ні від кого незалежної держави. Але практичного висновку з цієї однозгідности і цього свого спільного прагнення не роблять. Нема між нами таких, які не признали б, що треба єдности, які заперечили б істині, що „в єдності сила народу". Але у практиці не линуть до єдности. У практиці або явно розсварені, або одні від одних бокують, ступають власними доріжками, підставляють одні одним ногу і потурають розґардіяшеві. У майже кожній з отих 10-ти партій є ще „відламк", фронди, розколи . . .

60-ті роковини 4-го Універсалу українці в Америці відсвяткували широко й величаво. Провід у цих звеличування вів Український Конґресовий Комітет-його Централя та його Відділи на місцях. У рядах УККА велика більшість зорганізованої нашої громади. А втім, повної єдности все ще у нас немає. Є ще гін до ґетто, є ще гурткові відосередкові амбіції, є ще собіпанство, є ще багато-багато тисяч „невтральних". Чи не пора б вже призадуматися, щоб витягнути практичні висновки із усім нам притаманної вірности ідеалові рідної ні від кого незалежної української демократичної держави?! Як довго ще має тривати процес такого політичного дозрівання, щоб й у практиці бути з'єднаними, як з'єднані ми в поклоні ідеалові самостійної, ні від кого незалежної демократичної української державности?!

І. К-и

УККА розіслав понад 2,000 пресових повідомлень про Роковини 22 Січня

Централя УККА розіслала 2.020 примірників англомовного пресового повідомлення п. з. „Український змаг до волі і незалежности" — „Коротка історія". Це повідомлення — на несповна 2 сторінки машинопису, разом із односторінковим листом президента УККА проф. Лева Добрянського, розіслано засобам комунікації (преса, радіо, телевізія) та видатним американським діячам, при чому Централя покористувалась адресами, що їх був ласкавий подати інж. Зобнів з Бінґгемтону, за що належить йому подяка. Централя отримала багато прихильних відгуків за той „прес-реліз", особливо від провінційних газет.

Роман Клюфас

„Український Квартальник" і наша громада

Кожна країна, кожний нарід дбає про те, щоби мати в інших народів у всьому світі друзів — приятелів і прихильників. Для тої цілі працюють окремі представництва тих держав, існують теж різні установи й товариства, ціллю яких є шукати різних доріг, щоб осягнути ту ціль: приєднання собі приятелів.

Боротьбу за свої державні права веде на протязі століть теж український нарід, який знаходиться тепер в особливо трудних теперішніх відносинах у світі, в якому процес деколонізації ще не завершений. Змагаємось з російським шовіністичним імперіялізмом, який прикрив себе плащиком комуністичного інтернаціоналізму. Тому мусимо старатися приєднати для нашої визвольної справи якнайбільше прихильників і приятелів у всіх нарадів світу. До цього закликає, наказує і прасить наш народ, який стоїть у безпосередній боротьбі з жорстоким окупантом.

Ми, що живемо в найсильнішій державі світу, маємо місію з'єднати якнайбільше число приятелів і прихильників для української справи з-поміж американського народу. Це зрозуміли вже наші давні еміґранти-поселенці в Америці, які від 1917 р. старалися за зрозуміння для боротьби нашого народу в керівних колах і в широкому суспільстві Америки.

Український Конґресовий Комітет Америки, створений зорганізованою українською громадою в 1940 році мав і має за головне завдання — допомогу українському народові в його боротьбі за незалежну державу. Продовжуючи розпочату в 1917-1918 роках діяльність, Конґресовий Комітет веде свою інформативну працю різними способами — та поволі здобуває щораз нові успіхи, прихильників і приятелів з-посеред різних прошарків політичного, наукового, громадсько-суспільного американського світу, які вже збагнули українську проблематику і мають зрозуміння для неї та стали беззастережними прихильниками нашої справи. ,

Вже в перших роках свого існування Український Конґресовий Комітет Америки, не занедбуючи інших засобів пропаґанди нашої справи — як маніфестації, відзначування історичних роковин, покази українського народного мистецтва, концерти та інші імпрези — вирішив що правду про Україну треба поширювати найкраще запланованими друкованими виданнями.

Такими стали два журнали, а саме англомовний „Український Квартальник", що появляється 4-ри рази в році почавши від 1944 року аж по сьогодні, і англомовний „Український Бюлетень", який появлявся щомісяця, почавши від 1947 року. З огляду на зростаючі кошти — з'єднано оба журнали у поширеному виданні „Українського Квартальника".

„Український Квартальник" — це журнал, призначений, щоб познайомити чужинецький, головно американський світ з українською проблематикою. Цей журнал отримують безплатно сенатори, конґресмени, губернатори, посольства і амбасади усіх держав, акредитованих при уряді ЗСА у Вашинґтоні і всі представництва держав при Об'єднаних Націях в Ню Йорку, редакції різних поважних (великих) журналів та багато представників наукового, політичного, господарського і громадського життя, деякі установи та організації, міністерства закордонних справ і т. д. в Америці і різних країнах світу. Він, „Український Квартальник", йде на різні адреси до 56 держав у цілому світі.

Зокрема треба підкреслити, що кількасот університетських і публічних бібліотек Америки й інших країн передплачують вже роками „Український Квартальник". Найменше зацікавлення і передплатників знаходить це видання між самими членами української громади. А цей єдиний наш поважний англомовний журнал повинен би за посередництвом української громади дійти до найширших кругів американського світу, щоб з'єднати нам для нашої української справи багато-багато прихильників. Треба, щоб американські журналісти, політики й урядовці перестали утотожнювати нас з росіянами — москалями, котрі своєю пропаґандою та персональними зв'язками стараються все ще втримати американські і міжнародні провідні круги в переконанні, що український народ це тільки віднога „великого русского народу". Насувається питання: якими дорогами і засобами дійти до широких кругів американського світу?!

В центрах і на периферіях маємо багато українських людей з великою культурою, знанням і досвідом, які напевно болііють рідною справою і серед буденної праці призадумуються над нашими проблемами, над засобами, як би то зрушити байдужність чи невіжество американського і інших народів світу. Але деякі (їх багато!) наші земляки, безперечно щирі патріоти, — але, на жаль, обмежують свій патріотизм до теоретичних міркувань і критики діяльности тих установ і людей, які активно діють в ділянці інформації і пропаґанди.

І тут саме в нашій масовій байдужності та безосновній критикоманії треба дошукуватись причини відносно малого зацікавлення нашими визвольними змаганнями у широких колах наших американських співгромадян, які все ще слабо орієнтуються у складних відносинах Сходу Европи.

Українська громада вже дотепер збагатила американський культурний світ тисячами високоосвічених людей, деякими на відповідальних становищах у різних ділянках. Коли б ці тисячі наших високоосвічених людей — професорів університетів, коледжів, середніх і народних шкіл, лікарів, інженерів і інших професіоналістів зацікавили і переконали для української справи бодай по двох товаришів праці чи Т-ва, до якого належать, — даючи їм в руки „Український Квартальник", інформаційний, опертий на фактах журнал, де всі авторитетні автори правдиво і переконливо насвітлюють історію боротьби і права українського народу, тоді напевне ми мали б багато-багато високопоставлених американців приятелями і оборонцями української справи.

Багато членів української громади — навіть таких, що ніби ознайомлені з „Українським Квартальником", — в приватних товариських розмовах або в крузі їхніх Товариств, мають різні критичні завваги на адресу „Українського Квартальника". Одним не подобається особа редактора, іншим форма журналу, а ще іншим його публіцистично - пропаґандивний характер і т. п. Але ніхто з тих професійних критиків ні разу до редакції „Квартальника" чи окремим письмом до керівних органів УККА не подав своїх завваг і проєкту, що і в якім напрямі потрібні зміни. Не можуть ці неґативно наставлені члени української громади заперечити, що „Український Квартальник" це одинокий англомовний журнал, який безперебійно на протязі 33-ох років ширить правду про Україну, інформує світ про дійсний стан і грізне положення нашого народу. Жаль, що велика і чисельна вільна українська громада не свідома, яку кривду робить вона цілому українському народові, коли вона не використовує цього поважного пропаґандивного засобу, яким є наш журнал, недоцінює належно цього нашого англомовного журналу.

The Ukrainian Quarterly

Vol. XXXIII, No. 4

A JOURNAL OF EAST EUROPEAN AND ASIAN AFFAIRS

Featuring In This Issue:

THE TWO REVOLUTIONS: AN ANNIVERSARY
Editorial

UKRAINIANS IN PRESENT-DAY POLAND
By Zenon Karpoliuk

THE UNFORGETTABLE FORD GAFFE
By Lev E. Dobriansky

HELSINKI CONFIRMS SOVIET ECONOMIC STRATEGY
By Miles M. Costick

ALEXANDER A. GRANOVSKY—SCHOLAR, STATESMAN AND PATRIOT
By Oxana Asher

VIOLATIONS OF HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
A Memorandum

Ясно, що сама адміністрація УККА, зокрема його видань, не має можливости поширити наш журнал на широкі круги американського світу, збільшити його наклад, напр., до 20.000 примірників, та посилати на відповідні адреси. Поширенням „Українського Квартальника" обов'язані зайнятися всі свідомі члени української громади, що їм не лежить на серці добро нашого народу. Велику допомогу дали б тут наші професійні організації, коли б вони дали адміністрації видань УККА адреси своїх членів та одночасно у своїх професійних виданнях чи в окремих обіжниках закликали своїх членів до передплати „Українського Квартальника". Очевидно, при збільшенні накладу „Українського Квартальника" зростуть дещо кошти видання, які тепер доходять до 22.000 долярів річно, що їх у 80% покриває Конґресовий Комітет. Передплата „Українського Квартальника" становить на 1978 рік — 14.00 дол. річно. Для кожного працюючого громадянина Америки — під сучасну пору це дуже малий видаток — і кожний, хто готовий допомогти українському народові ширенням правди про Україну, може без нарушення свого домашнього бюджету таку суму відрахувати на передплату „Українського Квартальника" для свого приятеля, товариша праці, чи для якоїсь бібліотеки в його місцевості.

Цих кілька думок нашим людям доброї волі для призадуми.

∴

Крім видавання „Українського Квартальника" УККА займається книжковими виданнями. У підготові англомовні книги монументального характеру: „Акти української державности", що їх зібрали й редагують проф. Олександер Оглоблин (який пише туди й Вступ) та проф. Василь Омельченко, — та „Українці в Америці" — всебічний вклад українців в загально-американську культуру й економіку з оглядом історії й діяльности української громади в ЗСА від її початків до найновіших часів. Ця книга спізнилася виключно з вини кількох авторів, які все ще не доставили своїх — давно приобіцяних — статтей із їхньої спеціяльности. Третя англомовна книжка, вже в переплетні, це доповіді, виголошені на панелі з приводу 30-тиріччя „Квартальника", — „Україна в добі великих змін" (15 авторів, 320 сторінок).

ДІЛОВЕ ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

У суботу 11 лютого ц. р. (помилково подано у деяких газетах дату 11 січня) відбулося в Ню Йорку засідання Екзекутиви УККА у приявності 25-ох членів. Проводив екзекутивний віце-президент Іван Олексин. На вступі вшановано померлого в міжчасі кол. члена Екзекутиви, видавного діяча Євгена Лозинського. Широке звідомлення склав президент проф. Лев Добрянський, зокрема про святкування роковин 22-го січня в Конґресі у цьому році та приготування до такого святкування вже в наступному році. Воно буде згадане також у зв'язку з найближчим Тижнем Поневолених Народів. Професора Лева Добрянського запрошено, як дорадника у справах марксизму і комунізму до Крайової Конференції американських Католицьких Єпископів і він вже мав нараду з Кардиналом та деякими єпископами. Співпрацює тісно з нововідкритим у Вашинґтоні Українським Інформаційним Бюром (Центром), що його тимчасовий керівник, голова Відділу УККА у Вашинґтоні, інж. Ю. Нестерчук, склав окреме обширне звідомлення. Про адміністраційні справи доповідав адміністраційний директор мґр Іван Базарко (деякі ці справи подані окремо в цьому числі). Широкий детальний звіт про фінансові справи склала касир пані Уляна Дячук. Подаємо окремо разом із детальним звітом збірки на УНФонд.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрація Видань Українського Конґресового Комітету Америки повідомляє, що у зв'язку з підвишкою цін паперу, поштових оплат і коштів друку, Керівні органи УККА вирішили:

1. Підвищити передплату на „Український Квартальник за рік 1978 з дотеперішніх дол. 9.00 на 12.00 дол. річно.

Ціна поодиноких чисел дол. 3.00.

2. Обмежити безплатну висилку Українського Квартальника, почавши від ч. 1/1978 для платників Національного Датку, які вплатили щонайменше дол. 40.00 в 1977 р.

3. Звишка передплати Українського Квартальника — не зобов'язує передплатників, які вплатять передплату на Український Квартальник до дня 31-го березня 1978 року.

КРАЙОВА РАДА УККА 18 БЕРЕЗНЯ 1978 РОКУ

СВЯТКУВАННЯ 60-ИХ РОКОВИН 4-ГО УНІВЕРСАЛУ В ЗСА

У цьому році знову скрізь, де знаходяться зорганізовані українські громади, відбулося більше або менше урочисте відзначення роковин проголошення української державної незалежности 22 січня 191 року та української соборности 22 січня 1919 р. Організатором або найбільш активним учасником тих святкувань були Централя і Відділи УККА. Нижче подаємо сумаричний список місцевостей, де такі святкування відбулися, але цей список ще не повний.

Безпосередньо Централя УККА зорганізувала величаві святкування у Вашінгтоні, столиці стейту Ню Йорк Олбані і в самому Ню Йорку.

Вашінгтон, Д. К. — 25 січня урочисте відзначення на Капітолі з виступами сенаторів Г. Вільямса і Доналда Рігла та конгресмена Фреда Руні. Головний український промовець — президент УККА проф. Лев Добрянський, — також екзекутивний віце-президент — Іван Олексин. Майстер церемонії — Йосип Лисогір, представляв — голова Відділу УККА інж. Ю. Нестерчук. Окремо — список промовців конгресменів.

Ню Йорк, Н. И. — 19 січня проклямація мейора Еда Кача. 28 січня прийняття для чужинецьких гостей, головно представників поневолених народів, та запрошених гостей в Українсько - американському Інституті, майстер церемонії — Йосип Лисогір. Представляв д-р В. Душник. Виступ президента УНР в екзилі Миколи Лвицького, започаткував екзекутивний віце-президент УККА Іван Олексин. — 29 січня — академія, участь і виступ през. Миколи Лівицького. Головний промовець Андрій Шевченко. Промовляв також адв. Асколд Лозинський. Відкрив голова Комітету Об'єднаних організацій, Відділу УККА — інж. Є. Івашків.

Олбані, Н. И. — Урочисте відзначення у стейтовому сенаті. Промова сенатора Мейсона. Засідання сенату під головуванням віце-губернатора Мері Крупчак, Виступ асемблемена Моріса Гінчі з українського роду. Майстер церемонії — д-р Володимир Душник. Приявних к. 700 осіб, учасники з 11 громад стейту Ню Йорк і Мессачусетс.

Ансонія, Конн. — 22-го січня урочисте піднесення прапору: мейор Джеймс Фіннукен, конгресмен Роналд Саррасін, стейтовий сенатор Джозеф Флинн, стейтовий асемблмен Пол Павляк і представники української громади. У тій місцевості з невеличкою українською громадою нема Відділу УККА, але є уповноважений Франк Стюбан, який 21 січня помістив у місцевій газеті „Ди Івнінг Сентінел" інформаційно-патріотичну статтю, яку закінчив: "Якщо ми будемо толерувати тиранію в Україні, то буде загрожена й наша свобода в Америці".

Атланта, Джорджія. — Вперше підписали декларації мейор міста Мийнард Джексон і губернатор Джордж Босбі. Концерт головно з участю шкільних дітей.

Бірвік, Па. — Урочисте підписання проклямації мейором міста Лю Біннчі, врученої на руки голови української делегації о. д-ра Івана Білянича. Широкий відгук в місцевій пресі і радіо.

Байон, Н. Дж. — Мейор Денніс Коллінс проголосив проклямацію, — 29 січня відбулася Академія.

Балтимор, Мд. — Святочна Академія 22 січня, відкрив голова Відділу УККА мгр Андрій Чорнодольський, головна доповідь — мгр Анатолій Булавка.

Бінгемтон, Н. И. — 29 січня відбувся бенкет-концерт. Головний промовець — д-р Мирон Куропась.

Бостон, Месс. — 17 січня проголошена проклямація, — 29 січня бенкет-концерт у Шератон-готелі. Голова Комітету — д-р Орест Шудлюк. Головний промовець — проф. Омелян Пріцак.

Боффало, Н. И. — 20 січня проклямація мейора міста, 22 січня бенкет у Статлер-Гілтон-готелі, головний промовець Джан Нобел, кол. совєтський політв'язень. Голова Відділу УККА — Василь Шарван.

Вунсакет, Р. Айл. — Урочиста Богослужба в українській православній церкві з патріотичною проповіддю о. декана В. Коваленка. Святочні сходини Т-ва „Запорізька Січ" з промовою Л. Гардінга.

Гартфорд, Конн. — 22 січня ювілейний бенкет — концерт з участю і промовами губернатора Елли Грассо і мейора Стенсона.

Вотервліт, Н. И. — 22 січня Академія, промовець Роман Маселко. Організатор — Окружний Комітет Відділів УККА.

Гемпстед, Н. И. — 22 січня Академія. Промови: П. Вайбак і І. Матлос. Організував Відділ УККА на повіт Нессо.

Детройт, Міш. — Бенкет-концерт, участь генерала С. Яскілка (з українського роду). Промовець Микола Плавюк. Організував Комітет під головуванням д-ра А. Жуковського.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — 22 січня: вранці зустріч із посадником Томасом Смитом. Академія: головний промовець — інж. Євген Івашків.

Йонкерс, Н. И. — 22 січня концерт-академія. Промовець — Володимир Мазур.

Лос Анджелес, Каліф. — 22 січня Академія-концерт. Голова Відділу УККА М. Медвідь.

Лівінгстон, Н. Дж. — 16 січня — делегація на урочисте проголошення проклямації. (Мала громада нараховує тільки к. 100 українських родин).

Нюарк-Ірвінгтон, Н. Дж. — Проклямація мейора Кинета Гібсона. 22 січня Академія — головний промовець д-р Ярослав Падох. Виступ соліста Метрополітальної опери Павла Плішки. Голова Відділу УККА — Михайло Чайківський.

Ню Провіденс, Н. Дж. — 22 січня — урочисте проголошення проклямації мейором міста, піднесення прапорів.

З ІСТОРИЧНИХ ДОКУМЕНТІВ

60-РІЧЧЯ ІСТОРИЧНИХ СІЧНЕВИХ АКТІВ

(ЗВЕРНЕННЯ УККА)

Шістдесят років тому, в Києві дзвони св. Софії сповістили народові України, що створена його силою, його волею і його словом на його землі Українська Народна Республіка.

А рік пізніше на тій же площі проголошено: „Віднині восдино зливаються віками відділені частини України в оду велику Україну". Сповнилися мрії поколінь — Київ став знову столицею соборної держави Українського народу, як було за княжих і козацьких часів.

Та тій молодій українській державі сусіди не дали спокійно розвиватися, і пішли проти України війною. Кількарічна завзята війна, що її провадили армія Республіки на чолі з Головним Отаманом Симоном Петлюрою і Українська Галицька Армія, закінчилася, на жаль, нашою прогрою. Але героїчна боротьба Українського Народу проти чужинецьких напасників створила тривалі традиції, створила дороговкази на майбутнє. Через боротьбу українських повстанців і дію українських революційно-підпільних сил УВО, ОУН, через героїчну боротьбу Української Повстанської Армії під час II світової війни — Український Народ доказав свою тверду волю жити вільним і незалежним державним життям.

Як у минулих роках, так і в цьому році відзначування Актів 22-го січня піде широким відгомоном по всіх громадах нашого поселення в ЗСА, воно відіб'ється також в американській прилюдній опінії через найвищу установу держави — Конґрес, через уряди стейтів і міст, бо і в цьому році, як і в попередніх, вони пригадають американському народові славну подію з-перед 60-ти літ.

Високо оцінюючи Акти 22-го січня 1918 і 1919 років, просимо Вас, Вельмишановні Громадяни, подбати, щоб їхнє відзначення у Ваших громадах було переведене якнайкраще. Подбайте, щоб як у минулих роках, так і в цьому ювілейному — 1978 році губернатори стейтів і мейори міст урочисто проголосили з нагоди 22-го січня „Українські Дні"; щоб у цей день були вивішені на капітоліях стейтів і міст українські прапори. Поробіть старання, щоб в місцевій англомовній пресі з цієї нагоди появились відповідні статті чи нотатки.

Екзекутива УККА звертається до Вас з проханням звернутися до Ваших сенаторів і конґресменів, щоб вони були присутні на засіданнях сенату і палати репрезентантів в часі, коли будуть відмовлені молитви українськими духавниками в намірені українського народу, а також щоби виголосили відповідні до хвилі промови.

В цей час, коли Москва посилює свої заходи для ще більшого поневолення України й інших народів, даймо доказ нашим братам і сестрам у поневоленій Батьківщині, що ми душею, серцем і ділом солідаризуємося з ними в їхній боротьбі за національні й людські права.

В роковини цих історичних Актів вітаємо Український Нарід на рідній поневоленій землі.

Вітаємо ще живих між нами творців і учасників віднови Української Держави в 1918-1919 роках.

Вітаємо ветеранів Українських Збройних Сил обидвох армій, УНР і УГА, що зі зброєю в руках обороняли незалежність і соборність Української Держави.

Клонимо голови перед тими борцями, що впали в нерівній боротьбі за волю України.

В непохитній вірі, що Господь збереже Український Нарід і приверне йому вимріяну волю й незалежність, вітаємо Вас усіх, браття і сестри, в роковини великих Січневих Актів.

Український Конґресовий Комітет Америки

Січень 1978 рік

Озон Парк, Н. И. — 22 січня Академія. Промовець — Корнель Василик.

Омага, Небраска. — 18 січня — проклямація, 22 січня — Академія.

Пассейк, Н. Дж. — 21 січня — бенкет.

Парма, Огайо. — 21 січня — урочисте піднесення прапорів. Концерт-Академія: відкриття — д-р Б. Футей, голова УЗО-УККА, промова — д-р Борис Антонович. Бенкет, баль. Сенатор Роналд Моттль.

Піттсбурґ, Па. — 22 січня Академія. Головний промовець — Леонід Полтава.

Рочестер, Н. И. — 21 січня — ювілейний бенкет. Промовець — д-р Володимир Душник.

Сан Дієго, Каліф. — 22-го січня Концерт-Академія. Головний промовець — Анатоль Юриняк. Численна участь молоді.

Сиракюзи, Н. И. — 22-го січня — ювілейний бенкет, промовці — адв. Асколд Лозинський і А. Бускарен. Приявні на бенкеті к. 400 осіб, між ними члени міської управи, стейтової асамблеї і сенатори. Голова Відділу УККА — д-р Олександер Гудзяк.

Спрінґфілд, Ілл. — резолюція стейтової амаблеї. Академія з участю сенатора Боба Долла. Український промовець — д-р В. Антонович.

Стемфорд, Конн. — 22 січня сценічна вистава „Шляхами слави" під реж. Вол. Шашаровського.

Стетен Айленд, Н. И. — 20 січня проклямація дільницевого президента Міської ради.

Сант Пітерсбурґ, Фла. — 29 січня урочиста Богослужба й Академія. Голова Українсько-американського Комітету — Стефан Дрозд.

Філядельфія, Па. — 22 січня ювілейний бенкет у Венджамін Франклін-готелі. Участь Митрополита Йосифа Шмондюка. Головний промовець — проф. Михайло Пап. Голова УККА — проф. Петро Стерчо.

Фінікс, Аріз. — 22 січня Концерт-Академія. Головний промовець — Іван Війтик.

Чікаго, Ілл. — Ювілейний бенкет 22 січня з участю сенатора Боба Долла. Головний промовець — президент УККА проф. Лев Добрянський.

Янґставн, Огайо. — 22 січня Академія. Промовець — проф. Ю. Кульчицький.

ПРЕДСАВНИКИ УККА В УКРАЇНСЬКИХ ВЛАДИК

Український Конгресовий Комітет зберігає якнайкращі зв'язки з усіма українськими Церквами, які з свого боку підтримують загально-національні патріотичні дії зорганізованого суспільства. Єрархи всіх українських Церков взяли активну участь в обох Конгресах Вільних Українців, у Ню Йорку і Торонто, і нема сумніву, що це говориться і на цьогорічному осінньому 3-му СКВУ. Владики українських Церков здебільша самі беруть участь у великих святкуваннях громади — як відзначування роковин 4-го Універсалу чи у честь Тараса Шевченка, і пархи церков закликають вірних до участи в таких і інших конструктивних загально-національних манифестаціях.

З уваги на зміни на престолі Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА та на становищі єпархіяльного єпископа Стемфордської дієцезії — представники УККА взяли участь у відповідних церковних відправах, як також відвідали обох Владик окремими делегаціями.

Отож, 1-го грудня 1977 відбулася у Філядельфії у соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії урочиста інсталяція піднесеного до сану архиепископа Йосифа Шмондюка, дотеперішнього епарха Стемфордської дієцезії, на нового Митрополита в ЗСА. На цій величавій церемонії, що її проводив Апостольський делегат Архиепископ Жан Жадо, була також численна делегація від Екзекутиви УККА. Але, зокрема делегація від Централі УККА. Але окрема делегація від Централі УККА відвідала нового Митрополита 14 січня 1978. У тій делегації взяли участь екзекутивний заступник Президента УККА Іван Олексин, члени Президії й Екзекутиви Йосип Лисогір, ред. Іґнат Білинський, мгр Іван Базарко, д-р Олександер Білик, проф. Богдан Гнатюк, проф. Роман Максимович, Христина Навроцька й проф. Петро Стерчо. Президент УККА проф. Лев Добрянський і заступник президента о. мітрат Мирослав Харина виправдали свою відсутність, як хворі.




Сидять від ліва: ред. І. Білинський, проф. Б. Гнатюк, Митрополит Йосиф Шмондюк, І. Олексин, Христина Навроцька. Стоять: проф. П. Стерчо, о. канцлер О. Москаль, д-р І. Білик, проф. Р. Максимович, Й. Лисогір, мгр Іван Базарко, о. А. Бончак.

7-го грудня 1977 р. відбулася в Стемфорді урочиста інсталяція на Владичий престіл Стемфордської Єпархії, яка охоплює також Ню Йорк, Єпископа Василя Лостена. На тій церковній церемонії, якій проводив Митрополит Йосиф Шмондюк, була численна делегація від УККА. Окремо 31 грудня 1977 р., напередодні Нового року, численна делегація від керівних органів УККА відвідала Владику Василя Лостена. Приявними були члени Екзекутиви УККА, представники Церковного Комітету будови нової церкви св. Юра у Ню Йорку та представники центральних організацій, заступлених у системі УККА. Це були: заст. президента УККА Йосип Лисогір, мгр Іван Базарко, адв. Роман Гуглевич, д-р Володимир Душник, д-р Михайло Снігурович, проф. Іван Телюк, адв. Аскольд Лозинський, ред. Ігор Длябога, Іван Винник, д-р Володимир Нестерчук, парох церкви св. Юра о. д-р Володимир Гавліч, адв. Юрій Волинець з дружиною Любою, радн. Богдан Ластовецький, Ірина Куровицька (Пласт), Корнель Василик (СУМА), Дарія Степаняк, Михайло Лючов, М. Гузар, М. П. Світницький (ветерани), д-р Василь Вереш, д-р Роман Голіят і Роман Крупка. Владиці передано в дарунку образ Матері Божої кисти арт.-маляра Богдана Божемського. Однаково, як із Митрополитом Йосифом Шмондюком, так само з Владикою Василем Лостеном обмірковувано різні справи, що стосуються української громади на Сході ЗСА.



Стоять від ліва: Владика Василь Лостен, Й. Лисогір, д-р Василь Вереш, проф. В. Ленцик, І. Винник (частинно закритий), адв. Ю. Волинець і мгр Іван Базарко, який вітає Владику в імені делегації.

З нагоди Свята Різдва Христового і Нового Року представники УККА відвідали 25 грудня 7917 р. єпархіяльного Єпископа у Чікаго Владику Ярослава Габра. Приявними були видатні місцеві діячі д-р Омелян Плешкевич, д-р П. Моцюк, голова Відділу УККА в Чікаго ред. М. Панасюк, адв. Юліян Куляс, Уляна Целевич — члени Екзекутиви і Крайової Ради УККА та о. кан. Василь Білинський.



Стоять від ліва: дир. О. Плешкевич, д-р П. Моцюк, адв. Ю. Куляс, Владика Ярослав Ґабро, мґр У. Целевич, о. канцлер Б. Білинський, ред. А. Панасюк.

У тому самому дні пп. О. Плешкевич і М. Панасюк відвідали президента Української Євангельсько-Баптистської Церкви пастора Олексу Гарбозюка.



Від ліва: дир. О. Плешкевич, пастор О. Гарбузюк, ред. М. Панасюк.

Office of the Mayor

Proclamation

Whereas: January 22, 1978 will mark the 60th Anniversary of the Proclamation of Independence of Ukraine and the 59th Anniversary of the Act of Union, whereby all Ukrainian ethnic lands were united into one independent and sovereign state of the Ukrainian nation in Kiev; and

WHEREAS: We, as free citizens, wish to acknowledge the aspirations of the people of Ukraine to the liberty and the dignity which are the heritage of free men everywhere; and

WHEREAS: Their struggle for freedom and independence is typical of the struggle of all freedom-loving people everywhere, and strongly emphasizes for us who are free Americans that the price of freedom is eternal vigilance against the continued aggression of Communist Russia, which increasingly threatens the security of the United States and all other free nations of the world; and

WHEREAS: The more than two million free citizens of the United States who are of Ukrainian descent wish to express their sympathy and allegiance to the people of their beloved homeland; and

WHEREAS: This great event in Ukrainian history will be commemorated with a banquet and program sponsored by the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland on Saturday, January 21, 1978 at St. Josaphat Astrodome, 5720 State Road, Parma, Ohio at 7:30 p.m.

NOW, THEREFORE, I, John Petruska, by virtue of the authority vested in me as Mayor of the City of Parma, Ohio, do hereby proclaim and designate Sunday, January 22, 1978 as UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY in the City of Parma, and I call upon all its people to join with those of Ukrainian descent on this anniversary celebration in the hopes and prayers that all people of Ukraine will soon enjoy the freedom and dignity to which they are rightfully entitled.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Seal of the City of Parma to be affixed on this sixteenth day of January in the Year of Our Lord, One Thousand Nine Hundred and Seventy-Eight.

John Petruska, Mayor
City of Parma, Ohio

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

January 20, 1978

FOR: UNITED UKRAINIAN ORGANIZATION OF GREATER CLEVELAND

By: CONGRESSWOMAN MARY ROSE OAKAR

WHEREAS, Congress is especially pleased to note the 60th Anniversary Commemoration of the Proclamation of the Ukraine's Independence on Saturday, January 21, 1978; and

WHEREAS, All people of Ukrainian descent join together across the world to mark this event which took place in Kiev on January 22, 1918, thus not forgetting that the yoke hangs heavy on the neck of the people of the Ukraine; and

WHEREAS, Freedom-minded people everywhere protest this lack of the Right of Self-Determination for the Ukrainian people, and encourage their fight for Independence once again; now, therefore

BE IT RESOLVED, That the Congress of the United States wishes to congratulate the people of Ukrainian descent on their 60th Anniversary Commemoration Day, and thank them for keeping alive the fight.

Mary Rose Oakar
MARY ROSE OAKAR
Member of Congress
20th District - Ohio

ДЕЛЕҐАЦІЯ УККА У МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА В БАВНД БРУКУ



На знімці: по середині сидить Преосвященний Митрополит Мстислав. Стоять зліва до права: о. В. Базилевський, І. Базарко, С. Букшована, Е. Івашків, Й. Лисогір, д-р В. Омельченко, д-р В. Душник, Х. Навроцька, І. Олексин, о. протопресвітер А. Селепина.

У вівторок, дня 24-го січня 1978 року, дев'ятичленна делеґація Централі Українського Конґресового Комітету Америки склала офіційну візиту Високопреосвященному Владиці Мстиславові, Митрополитові Української Православної Церкви в ЗСА в його резиденції в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Зустріч була заплянована раніше під час українського Нового Року, але з огляду на виїзд Владики Мстисла ва до Канади, була перенесена на пізніший час. В зустрічі з Владикою Мстиславом взяли участь члени Президії УККА, а саме: Іван Олексин, екзекутивний віце-президент УККА, о. Володимир Базилевський, дир. Іван Базарко, п-ні Стефанія Букшована, д-р Володимир Душник, інж. Евген Івашків, Йосип Лисогір, п-ні Христина Навроцька і проф. Василь Омельченко.

Пан Іван Олексин привітав Владику Мстислава в імені Екзекутиви УККА та всього членства з нагоди Нового Року.

З черги Іван Базарко, адміністративний директор УККА, представивши всіх присутніх делеґатів УККА, коротко поінформував про працю УККА та просив Владику Мстислава про дальшу співпрацю, про її затіснення та поглиблення в різних ділянках, головно в шкільництві.

Митрополит Мстислав, який прийняв делеґацію УККА в асисті о. Протопресвітера Артема Селепини, голови Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА, щиро дякував представникам УККА за їх пам'ять та новорічні побажання. Владика твердив, що УККА, як всенаціональна українська репрезентація в Америці має за собою велику та позитивну працю та осяги, і тому її треба піддержувати, розбудовувати та зробити її ще більше ефектовною. Нераз, говорив Владика Мстислав, є місце та потреба на повну критику, бо всі ми помиляємось, і тільки той, хто слідкує за громадським життям, може бачити хиби...

Видатні гості на вечорах УККА з нагоди Січневих роковин

У сумаричному виказі святкувань роковин 4-го Універсалу в різних громадах ЗСА, згадано про вечір, що його влаштувала безпосередньо Централя УККА 28 січня ц. р. в Українсько-американському Інституті в Ню Йорку.

Микола Лівицький, Президент Української Народної Республіки в екзилі, виголосив коротку промову в українській мові, якої зміст був переданий по-англійськи. Він сказав, що питання української самостійности — це питання будучности, бо скоріше чи пізніше український нарід відновить свою самостійну державу.

Американські й інші не-українські гості становили одну третину вщерть виповненої залі.

Між визначними не-українськими гістьми на святі був Сімас Кудірка, литовський моряк, радіооператор, якого американські власті Прибережної Сторожі видали большевикам в 1970 р. та якого Москва звільнила по кількох роках, коли показалося, що його мати була роджена в Америці. Минулого тижня СБС висвітлювала фільм „Втеча Сімаса Кудірки", представляючи цей драматичний епізод. Він прибув в товаристві д-ра А. Сімутіса, генерального консула Литви. Інші гості це Ц. І Шу, представник д-ра Консіна Ц. Шага, генерального консула Національного Китаю; Аксель Лінкгорст, генеральний консул Естонії з дружиною; п-і Франсеѕ Кресей, жінка генерального консула Монако та її сестра Кароля Бертельйот; Багтат Ель-Тавіл, арабський член Секретаріяту О. Н. з дружиною; Иоган П. Логані, місія Непалю при О.Н.

Далі, Гавленд Г. Сарджант, б. асистент державного секретаря для публічних справ та голова Комітету „Радіо Свобода" понад 20 років, який був нагороджений „Шевченківською Грамотою Волі"; Олександер і Бетті Сальцман, визначні американські оборонці; п-і Сальцман є заступником президента Крайової Ради Жінок ЗСА та головою „Комітету Гостинности" цієї Ради, завданням якої є гостити жінок представників О.Н., чужоземних науковців, студентів і т. п.; д-р Іван Косяк, президент Білоруського Комітету Америки; Фелікс Гадомський, генеральний секретар Асамблеї Поневолених Европейських Народів; д-р Памфіл А. Ріпозсану, б. румунський міністер у Вашінґтоні, представник Румунського Національного Комітету; д-р Дж. К. Валюнас, президент, Головний Комітет Визволення Литви, з дручиною; Гельґа Озолінс (лотишка), президент, Рада Балтійських Жінок; Ґюго і Юта Курман (естонці) — п-і Курман є президентом Федерації Естонських Жіночих Клюбів; адв. Євген Керно, Лотиська Американська Асоціяція; адв. Майкл Б. Раян, приятель поневолених народів; п-і Валерія Слушка і д-р Дж. і Софія Цєхлєвські, Польський Американський Конґрес; Вілліям, б. редактор „Дейлі Амерікан" в Римі та Сідней Фенельоза з дружиною; проф. Боян Чуканов,Болгарська Американська Ліґа, з дружиною; п-і Вікторія Ченета, секретарка, Головний Комітет Визволення Литви й Горст Угліх (східній німець), голова Нюйоркського Відділу Крайового Камітету Поневолених Народів, з дружиною.

На прийняття у Вашінґтоні прибуло дев'ять сенаторів, шість членів Палати Репрезентантів та урядовці Державного департаменту, включно із спеціялістами в справах СССР та особами, затрудненими в спеціяльній Комісії безпеки і співробітництва в Европі, яка займається виключно слідкуванням за приміненням Гельсінкських угод.

Серед сенаторів ЗСА були присутні: Ловелл Вайкер, мол., Гаррісон Вілліямс, Джон Гайнц 3-ій, Кліффорд Кейс, Джессі Гелмс, Бирч Бай, Роберт Дол, Джекоб Джевітс, Річард Люґар. Присутні конґресмени: Джозеф Лефанте, Бенджамін Гіллман, Андрю Маґваєр, Маріо Біаджджі, Едвард Дервінскі, Філіп Крейн. Присутність цих законодавців замітна тим, що в цей сам час, один поверх нижче, відбувалося прийняття совєтської амбасади для відвідуючих ЗСА десятьох „депутатів" Верховної Ради СССР. Разом із законодавцями прибуло понад 30 їхніх асистентів, серед них кілька осіб українського роду.

Державний департамент репрезентував Мальон Гендерсон, спеціяліст совєтських справ. Меґ Донаван і Гелен Сен репрезентували Комісію безпеки і співробітництва в Европі.

Між українськими гістьми були Микола А. Лівицький, президент УНР в екзилі, та Ярослав С. Стецько, голова АБН та лідер Визвольного Фронту, — з дружиною пані Славою.

60TH
ANNIVERSARY
OF
UKRAINIAN
INDEPENDENCE



FACTS ON UKRAINE
AND THE
UKRAINIAN PEOPLE

◆

UKRAINIANS
IN THE
UNITED STATES

◆

PUBLISHED BY
UKRAINIAN CONGRESS
COMMITTEE
OF AMERICA
◆
NEW YORK, N.Y.
1978

REPRINTS COMPLIMENTS OF UKRAINIAN EDUCATION ASSOCIATION OF MARYLAND INC.



The State of Maryland

Executive Department

GOVERNOR'S PROCLAMATION

Ukrainian Independence Day
January 22, 1978

WHEREAS, January 22, 1978, marks the Sixtieth Anniversary of the proclaiming of the Ukrainian National Republic which took place in 1918 in Kiev, capital of Ukraine, and was recognized by a number of Nations, including the government of Soviet Russia; and

WHEREAS, Ukrainians have never accepted the yoke of dominance imposed upon them by Communist Russia after the gallant Ukrainian Republic succumbed after a four year struggle against the Soviets; and

WHEREAS, The President and the Congress of the United States, by issuing the "Captive Nations Week Resolution" in July, 1959, which named the Ukraine as one of the captive nations, gave moral support to the aspirations of the Ukrainian people for freedom and independence; and

WHEREAS, Americans of Ukrainian descent in this State are planning to observe the forthcoming Anniversary of Ukrainian Independence on January 22, 1978, in a fitting and solemn manner;

NOW, THEREFORE, I, BLAIR LEE III, Acting Governor of the State of Maryland, do hereby proclaim January 22, 1978, as

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

in Maryland, and urge all citizens to join in the appropriate ceremonies paying tribute to the courage, dedication and gallantry of the Ukrainian people and the Ukrainian National Republic.

GIVEN Under My Hand and the Great Seal of the State of Maryland, in the City of Annapolis, this 9th Day of January, in the Year of Our Lord, One Thousand Nine Hundred Seventy-Eight.

By the Acting Governor:

Secretary of State

BLAIR LEE III, Acting Governor
State of Maryland
State House
Annapolis, Maryland 21404

Новорічна зустріч у Централі УККА



Від ліва сидять пані: О. Луцька, М. Кедрин-Рудницька, М. Жук, Н. Базарко, У. Дячук, С. Рубель і Г. Гірняк. Стоять: Е. Луцький, С. Тулик, І. Кедрин-Рудницький, Й. Кузем-чак, д-р В. Вереш, інж. С. Рубель, адв. Р. Гуглевич, В. Дячук, Й. Лисогір, Р. Крупка, мґр І. Базарко, В. Сохан , І. Винник, д-р В. Душник.

За традицією — 30 грудня 1977 р. відбулася у конференційній залі Централі УККА у Ню Йорку зустріч працівників Централі та невеликого гурту найближчих приятелів і співробітників. Зустріч відкрив був і поблагословив перекуску та склав бажання всім приявним — парох церкви св. Юра о. д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, який завжди проголошує у церкві св. Юра всі патріотичні громадські імпрези і здебільша бере в них участь.

Господарем, який привітав приявних, дякував за минулу співпрацю, бажав щасливого Нового Року і Веселих Свят Різдва Христового та просив дальшої моральної підтримки — був адміністраційний директор, мґр Іван Базарко, який головував на тій зустрічі. Віце-президент УККА Йосип Лисогір у короткому слові був оптимістом — він твердив, що українська справа взагалі та зокрема ситуація українців в Америці тепер куди краща, як була тому 20 чи ще тому 10 років. — Ред. Іван Кедрин вказував на корчення української вільної громади під сильним тиском чужоземного оточення, що особливо видно на чисельності рядів зорганізованої в молодечих організаціях нашої молоді та на статистиці однорідних і мішаних подруж. — Адв. Аскольд Лозинський закликав провідників української вільної громади до єдности на базі понадпартійних визвольницьких позицій і таврував старше українське покоління, яке привезло з собою до Америки закохання у своїх партіях і ґетто. — Д-р Василь Вереш — бажав успіхів в праці. — Ред. Ігор Длябога підкреслив конструктивну працю УККА та бажав Централі дальших успіхів.

Скромну перекуску приготовили Пані, що працюють в Централі УККА.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

Збірка пожертв до Народного Фонду осягнуло в 1977 році загальну суму 154,609.75 дол.. Це була найбільша сума зібраних пожертв від часу існування Народного Фонду. За попередній 1976 рік вплинуло було всіх пожертв в сумі 142,169, а ще рік раніше збірка пожертв дала суму 131,346.

Бюджет на 1977 рік передбачав впливів до Народного Фонду у висоті 148,500 і його виконано на 194 відс,

У збірці Національного Датку по громадах, перше місце задержала Філядельфія, переславши суму 13,750 дол. Друге місце осягнуло Чікаґо, зібравши суму 13,270, а Ню Йорк третє місце зі сумою 11,917 дол. Південно-Східній Мічіґен переслав пожертв на суму 7,020 і є на четвертім місці. Від громади Нюарк-Ірвінґтон вплинуло пожертв у висоті 6,745 дол., і вона є на п'ятім місці.

У звітовому часі надіслали на працю Інформаційного Бюра у Вашінґтоні більші пожертви: Централя Українських Кооператив Америки — 5,000 дол., Щадниця „Певність", Чікаґо — 2,000 дол., Українське Лікарське Товариство — 1,000 дол., Український Народний Союз — 1,400 дол. та інженер Михайло Шпонтак — 500 дол. Ці організації є членами Крайової Господарської Ради і зобов'язалися внести на потреби цього Бюра суму 25,000 долярів.

В січні 1978 року вплинули чергові пожертви від п'ятьох промисловців з Чікаґо, які пожертвували по 1,000 дол. кожний, а саме: Микола Сенчишак від фірмо „Гербаріюм", Іван Деркач — від фірми „Альфа продактс", Ігор Вислоцький — від фірми „Термоплестік", А. Сокологорський і С. Борисевич — від фірми „Інджекто-Мольд" та Володимир Братків від фірми „Рем билдерс".

Крім пожертв до Народного Фонду, наше видавництво виказало прибутків у висоті 3,817.69 дол. та ощадності дали суму 4,568.77 дол. відсотків.

Всіх впливів було на суму 162,996.21 дол., не включаючи пожертв на працю СКВУ, яких одержано у висоті 25,820.55 дол.

Впродовж 1977 р. на працю УККА видано суму — 120,372 дол., що було у рамках затвердженого бюджету. Подібний звіт з прибутків і видатків буде представлений на черговім засіданню Екзекутиви УККА.

Плянується надати почесні нагороди Відділам і збірникам.

СТАТИСТИЧНІ ДАНІ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ та ПОЖЕРТВ до УНФОНДУ

за 1977 рік

/ 1975 і 1976 роки - для порівняння /

Ч/Ч. Місцевість	1977	1975	1976
1. Філядельфія, Па.	$ 13,750.00	$ 12,000.00	$ 12,070.50
2. Чікаґо, Ілл.	13,270.00	6,567.00	7,782.00
3. Метрополітальний Ню Йорк:			
Манґетен, Асторія, Бронкс .... $ 8,429.00			
Бруклин 2,448.00			
Озон Парк 1,040.00			
	11,917.00	8,728.00	7,925.00
4. Південно-Східній Мішіґен	7,020.00	5,193.00	6,050.00
5. Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.	6,745.00	8,569.00	8,003.00
6. Рочестер, Н.Й.	3,898.50	3,872.00	4,244.00
7. Клівленд, Огайо	3,667.00	2,195.00	3,428.00
8. Бофало, Н.Й.	3,621.00	3,770.00	3,995.00
9. Гартфорд, Конн.	3,589.00	3,096.00	3,095.00
10. Пассейк-повіт Берґен, Н. Дж. .	2,665.00	2,535.00	3,365.00
11. Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,590.00	3,277.00	2,833.00
Головна Управа УНСоюзу	2,000.00	2,000.00	2,000.00
12. Ню Гейвен, Конн.	2,575.00	2,195.00	2,460.00
13. Сиракюзи, Н.Й.	2,380.00	2,600.00	2,515.00
14. Лорейн, Огайо	2,185.00	2,165.00	1,855.00
15. Йонґставн, Огайо	2,135.00	1,815.00	2,075.00
16. Бостон, Масс.	2,055.00	2,005.00	1,715.00
17. Йонкерс, Н.Й.	2,000.00	1,815.00	1,915.00
18. Елизабет, Н. Дж.	1,925.00	1,650.00	1,227.00
19. Балтімор, Мериленд	1,871.00	1,475.00	1,425.00
20. Вашінґтон, Д.К.	1,840.00	1,575.00	1,625.00
21. Пітсбурґ-Південно-Східня Пенсильвенія	1,789.00	1,301.00	1,787.00
22. Бріджпорт, Конн.	1,730.00	1,115.00	1,288.00
23. Милвокі і Вісконсин стейт	1,660.00	770.00	905.00
24. Повіт Нассау, Н.Й.	1,555.00	465.00	1,000.00
25. Ню Бронзвик, Н. Дж.	1,447.00	1,475.00	1,473.00
26. Міннеаполіс-Ст.Пол, Мінн.	1,306.00	1,505.00	1,504.00
27. Ютика, Н.Й.	1,260.00	1,177.00	1,110.00
28. Виллиментик, Конн.	1,221.00	1,090.00	1,185.00
29. Флорида - стейт	1,127.00	1,592.00	2,497.00
30. Честер, Па.	1,095.00	1,373.00	990.00
31. Арізона - стейт	1,035.00	415.00	935.00
32. Трой, Н.Й.	1,015.00	1,075.00	965.00
33. Оборн, Н.Й.	920.00	822.00	791.00
34. Повіт Морріс, Н. Дж.	867.00	1,135.00	1,054.00
35. Каліфорнія - стейт	861.00	1,214.00	1,943.00
36. Вотервліт, Н.Й.	850.00	680.00	725.00
37. Амстердам, Н.Й.	820.00	596.00	763.00
38. Коговз, Н.Й.	818.00	510.00	825.00
39. Омага, Небраска	800.00	680.00	640.00
40. Аллентавн-Ліґай Велі, Па. ..	727.00	392.00	367.00
41. Скрентон, Па.	720.00	350.00	236.00
42. Кергонксон, Н.Й.	695.00	425.00	671.50
43. Бінґгемтон, Н.Й.	685.00	805.00	695.00
44. Кентон, Огайо	665.00	860.00	735.00
45. Колчестер, Конн.	650.00	405.00	505.00
46. Гемонд, Індіяна стейт	645.00	450.00	761.00
47. Трентон, Н. Дж.	645.00	910.00	557.00
48. Елмайра, Н.Й.	582.00	515.00	500.00
49. Картерет, Н.Дж.	563.00	410.00	535.00
50. Срмервил, Менвил, Н.Дж.	555.00	435.00	395.00
51. Редінґ, Па.	480.00	415.00	315.00
52. Дітройт Метрополітальний, Мішіґен	455.00	753.00	940.00
53. Гюстон, Тексас	450.00	425.00	260.00
54. Вісконсин Делс, Віск.	445.00	490.00	490.00
55. Мізурі - стейт	415.00	297.00	266.00
56. Вілмінґтон, Делавер	405.00	365.00	733.00
57. Денвер, Колорадо	402.00	-	549.00
58. Норвич, Конн.	345.00	585.00	620.00
59. Байон, Н. Дж.	326.00	230.00	265.00
60. Акрон, Огайо	265.00	215.00	220.00
61. Кемден, Н. Дж.	200.00	185.00	125.00
62. Ровд Айленд - стейт	135.00	410.00	255.00

25,000.00 ДОЛЯРІВ НА УКРАЇНСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО У ВАШИНГТОНІ

На Крайовій Господарській Раді при УККА, створено з ініціятиви і при співпраці Екзекутиви, про що була ширше мова у попередньому числі „Конґресових Вістей" (доповідь пані Уляни Дячук), рішено 13 серпня 1977 р. у Чікаґо, що треба зібрати 25,000-ний доляровий Фонд „для введення і поширення аґенд" Українського Інформаційного Бюра у Вашінґтоні. Задля практичної реалізації тієї постанови рішено тоді, що 5 секторів, які є складовими частинами Господарської Ради, мають скласти по 5.000 дол. Тими секторами є: 1) 4 Братські Союзи, 2) Централя українських кооператив Америки (ЦУКА), 3) Ліґа українських щадничо-позичкових Кас в ЗСА, 4) Союз купців і промисловців у ЗСА і 5) Українське Лікарське Товариство в Північній Америці з іншими професійними Товариствами в Америці.

16 січня 1978 р. відбулася зустріч видатних українських промисловців і представників українських фінансових установ, а саме: Кооперативної Каси „Самопоміч" і Щадничо-позичкової Спілки „Певність" в Чікаґо. Приявними були пп. Микола Сенчишак від фірми „Гербаріюм", Іван Деркач від фірми „Альфа Продуктс", Ігор Вислоцький від фірми „Термоплестік", А. Сокологорський і С. Борисевич від фірми „Інджектомолд" та Володимир Бартків від фірми „Рем Билдерс". У виконанні вищезгаданої постанови Управи Господарської Ради — названі вгорі Панове склали зразу по 1.000 дол., разом 5.000 дол. на Українське Інформаційне Бюро у Вашінґтоні. Управа Крайової Господарської Ради рішила пригадати іншим секторам, щоб якнайшвидше пішли слідами названих вище Представників промислових підприємств і склали також по 5.000 дол. на ту вашінґтонську станицю, що вже розпочала свою працю для всього українства, для всієї української справи. Український господарський світ — високопатріотичний, думає теж реальними, а не абстрактними категоріями і знає, що без економічної підбудови нема і не може бути ніякої конструктивної праці.

Хроніка

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УККА

Трой, Ню Йорк. — В дні 5-го лютого ц. р. відбулися Збори Відділу, на яких вибрано Управу Відділу в такому складі: Голова — Микола Бобеляк, 1-ий міст-голова — Василь Коцур, 2-ий місто - голова — Ярослав Хорват, секретар українських справ — Іван Байляк, секретар англійських справ — Василь Колодій, скарбник — Іван Удич, заст. скарбника — Стефан Єдинак, культ. - освіт. референт — Василь Бобнар, прес. референт — ред. Іван Дурбак; Вільні члени Управи — Володимир Терновий, Текля Гаврилюк, Василь Роман, Іван Жеребинський, Роман Матейчук. Контрольна Комісія: голова — Роман Гарасим'як, члени: Стефан Коновальчук і Петро Тарнавський.

Кергонксон, Ню Йорк. — Загальні Збори відбулися в неділю, дня 12-го лютого ц. р. По вичерпаних звітах і дискусії вибрано нову Управу Відділу, Президія якої складається з таких осіб: Микола Василик — голова, заст. голови — д-р Микола Крижанівський, секретар — Франк Савчук, скарбник — Іван Кульчицький. Управа відбула своє перше засідання і намітила плян праці на біжучий 1978 рік.

Вилиментик, Конн. — Загальні Збори відбулися 12-го лютого, на яких вибрано Управу в такому складі: голова — Володимир Стецько, 1-ий заст. голови Михайло Тимків, 2-ий заст. голови — Василь Шулевський, секретар — Володимир Найдух, касієр — Василь Головчак. Збірщики УНФонду: Михайло Плеш, Дмитро Ходонович, Йосиф Швед. Контрольна Комісія: Іван Здирко, Володимир Ардиковський. Товариський Суд: Михайло Хомій, Михайло Кльоц, Іван Кість.

Кентон, Огайо. — В біжучому році Управа працює в такому складі: голова Відділу — Іван Фінковяк, заступник голови — Микола Хлиста, скарбник — скарбник — Іван Іваницький, член — Петро Бабич. Управа перевела дуже гарно збірку Національного Датку за 1977 рік.

ЗБОГАТИВСЯ КОНҐРЕСОВИЙ РЕКОРД ПРО ДЕРЖАВНІСТЬ УНР

Закріпилася вже щорічна традиція, що про звеличування роковин проголошення 4-го Універсалу багато конґресменів і сенаторів виголошують у Конґресі промови, які записані у конґресовому рекорді. Цей конґресовий рекорд становить вже скарб відомостей для всіх, що студіюють історію Східньої Европи, особливо студени. Деякі такі конґресові рекорди появилися окремими виданнями, як брошури, що їх Централя УККА фінансувала і масово розсилала, як найбільш переконливий інформаційно - пропаґандивний матеріял.

25 січня 1978 р. на останньому зтеличанні у Конґресі роковин 22-го січня 1918 р. виголосили промови, між іншими, такі американські законодавці: конґресмен Деніел Дж. Флад (дем. Па.), Фред Б. Руні . (дем. Па.), Френк Гортон (респ. Н. Й.), Вілліям Армстронґ (респ. Коло.), Ґленн М. Андерсон (дем, Каліф.), Джозеф Ле-Фанте (дем. Н. Дж.), Джан М. Морфі (дем. Н. Й.), Едвард Паттен (дем. Н. Дж.), Джеймс А. Бирке (дем. Месс.), Фернанд Дж. Ст. Джермен (дем. Р. Айл.), Джан Д. Дінґелл (дем. Міш.), Джан Родез (респ. Аріз.), Вілліям Дж. Юз (дем. Н. Дж.), Джан В. Вайдлер (респ. Н. Й.), Генрі Дж. Гайд (респ. Ілл.), С. В. Білл Янґ (респ. Фла.), Роналд А. Сарасін (респ. Конн.).

Ця листа не повна.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

Громада Боффало, Ню Йорк. При вплатах по дол. 10.00 додати такі пропущені прізвища: Зенон ДЕРГАК, Зенон ДЕРГАК, Осип ДОЛИНСЬКИЙ, Іван ДРОЗДОВСЬКИЙ, проф. Осип ЗАЛЕСЬКИЙ, Михайло КАВАЛІР, Михайло КОЛАЧКО, Богдан КОЦАЙ, Осип КОГУТ, Іван КРАВЕЦЬ, Василь ЛЕВИЦЬКИЙ, Василь ЛЯЩИК, Василь і Маргарета МИХАЙЛЮК, інж. Богдан і Катря МОРОЗ(Михайло МОХНАЧ, Семен НАГНИВІДА, Теодор НАЛИВАЙКО, Микола НЕСТОРУК, Андрій ПЕТРИШИН, Йосиф і Ева ПІЦУНЬ, Петро ПОТОЦЬКИЙ, Григорій СВЯТКІВСЬКИЙ і Лев ФЕДИК , Мирон НЕСТОРУК".

Помилково подано, що Гуцульське Товариство вплатило дол. 15.00, а має бути дол. 35.00.

Громада Ню Гейвен, Конн. ЛІСЕВИЧ Михайло вплатив дол. 25.00. Помилково подано дол. 15.00.

Громада Кентон, Огайо. У Виказі пропущено вплату — ЧУНЯК Онуфрій дол. 25.00

STATE OF OHIO

Executive Department

OFFICE OF THE GOVERNOR

Columbus

P R O C L A M A T I O N

IN RECOGNITION OF

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

WHEREAS, on January 22, 1978 Ukrainians throughout the Free World will commemorate the 60th Anniversary of the Proclamation of Ukraine's Independence; and

WHEREAS, the democratic republic of Ukraine was recognized as an independent nation by the Central Powers of Europe; and

WHEREAS, the people of Ukraine have withstood considerable hardship in their struggle for human rights:

NOW, THEREFORE, I, James A. Rhodes, Governor of the State of Ohio, do hereby proclaim January 22, 1978, as

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

in Ohio and call upon all Ohioans to recognize the spirit of independence and freedom demonstrated by the Ukrainian people.



IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto subscribed my name and caused the Great Seal of the State of Ohio to be affixed at Columbus, this 17th Day of January, in The Year of Our Lord, One Thousand Nine Hundred and Seventy-Eight.

GOVERNOR

ATTEST:

Secretary of State